

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1)ศึกษาระดับความสำเร็จในการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร (2) ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร (3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร และ(4) ค้นหาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ซึ่งเป็นการรวมเอาข้อดีของวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการวิจัยเชิงปริมาณก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงโครงสร้างที่เป็นภาพกว้าง และทราบถึงความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรต้นที่มีผลต่อตัวแปรตาม จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ไปขยายผลในเชิงลึกด้วยการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือและมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จในการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 4 การหาระดับความสัมพันธ์และผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 2 การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นต่อผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 5 การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 6 การศึกษาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ส่วนที่ 1 การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่ง ที่มีอายุในการทำงานไม่น้อยกว่า 6 เดือน จำนวน 312 ชุด ซึ่งผลจากการจัดเก็บข้อมูลพบว่า ได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 294 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.23 ผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละจากแบบสอบถาม ปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่ 16-20

ตารางที่ 16 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 20-30 ปี	35	11.90
2. 31-40 ปี	80	27.21
3. 41-50 ปี	104	35.37
4. 51-60 ปี	75	25.52
รวม	294	100

จากตารางที่ 16 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย 44.78 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 35.37 รองลงมามีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 27.21 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25.52 ตามลำดับ และมีอายุระหว่าง 20-30 ปีน้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90

ตารางที่ 17 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน

อายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 3 ปี	22	7.48
2. 3 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5 ปี	110	37.41
3. 5 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 10 ปี	123	41.84
4. 10 ปีขึ้นไป	39	13.27
รวม	294	100

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุงานเฉลี่ย 6.81 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 10 ปีมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 41.84 รองลงมามีอายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน 3 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 37.41 มีอายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27 ตามลำดับ และมีอายุงานในตำแหน่งปัจจุบันไม่เกิน 3 ปีน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48

ตารางที่ 18 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	13.95
2. ปริญญาตรี	179	60.88
3. ปริญญาโท	70	23.81
4. ปริญญาเอก	4	1.36
รวม	294	100

จากตารางที่ 18 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 60.88 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 ตามลำดับ และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอกน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.36

ตารางที่ 19 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	4	1.36
2. 10,001-15,000 บาท	30	10.20
3. 15,001-20,000 บาท	136	46.26
4. 20,001-25,000 บาท	85	28.91
5. มากกว่า 25,000 บาท	39	13.27
รวม	294	100

จากตารางที่ 19 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ย 16,230 บาท/เดือน โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.91 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ตามลำดับ และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.36

ตารางที่ 20 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
1. นายก/รองนายก อบต.	6	2.04
2. ปลัด อบต.	10	3.40
3. หัวหน้าสำนัก/กอง	18	6.12
4. ข้าราชการ	59	20.07
5. พนักงานจ้างทั่วไป	150	51.02
6. พนักงานจ้างตามภารกิจ	51	17.35
รวม	294	100

จากตารางที่ 20 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีตำแหน่งเป็น พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 54.02 รองลงมา มีตำแหน่งเป็น ข้าราชการ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.07 มีตำแหน่งเป็น พนักงานจ้างภารกิจ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.35 มีตำแหน่งเป็น หัวหน้าสำนัก/กอง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 มีตำแหน่งเป็น ปลัด อบต. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตามลำดับ และมีตำแหน่งเป็น นายก/รองนายก อบต. น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04

ผลการศึกษาสภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเชิงปริมาณที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีมีอายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 10 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และมีตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างทั่วไป

1.2 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ที่เป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่ง จำนวน 399 ชุด ซึ่งผลจากการจัดเก็บข้อมูลพบว่า ได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 300 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.19 ผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละจากแบบสอบถาม ปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่ 21-25

ตารางที่ 21 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	96	32.00
2. หญิง	204	68.00
รวม	300	100

จากตารางที่ 21 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00

ตารางที่ 22 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 20-30 ปี	49	16.33
2. 31-40 ปี	93	31.00
3. 41-50 ปี	84	28.00
4. 51-60 ปี	40	13.33
5. 60 ปีขึ้นไป	34	11.34
รวม	300	100

จากตารางที่ 22 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย 38.53 ปี โดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 มีช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตามลำดับ และมีช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34

ตารางที่ 23 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	92	30.67
2. ปริญญาตรี	168	56.00
3. ปริญญาโท	37	12.33
4. ปริญญาเอก	3	1.00
รวม	300	100

จากตารางที่ 23 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67 ระดับปริญญาโท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 ตามลำดับ และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอกน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 24 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เกษตรกร	56	18.67
2. พนักงานบริษัทเอกชน/รัฐวิสาหกิจ	44	14.67
3. รับจ้าง	51	17.00
4. รับราชการ	34	11.33
5. ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	102	34.00
6. อื่น ๆ	13	4.33
รวม	300	100

จากตารางที่ 24 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมา มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.67 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.67 มีอาชีพรับราชการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.33 ตามลำดับ และมีอาชีพอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.33

ตารางที่ 25 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	23	7.67
2. 10,001-15,000 บาท	84	28.00
3. 15,001-20,000 บาท	105	35.00
4. 20,001-25,000 บาท	76	25.33
5. มากกว่า 25,000 บาท	12	4.00
รวม	300	100

จากตารางที่ 25 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 8,680 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.67 และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาทน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ผลการศึกษาสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเชิงปริมาณที่เป็นประชาชน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

การศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาเฉพาะในส่วนของการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559 ตามยุทธศาสตร์หลัก 6 ด้าน ด้วยแบบสอบถามโดยใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจำนวน 3 ตัวได้แก่ (1) ด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย (Goal - Attainment) (2) ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) และ (3) ด้านผลลัพธ์ของนโยบาย (Outcomes) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น

2.1 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่ 26-29

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับการบรรลุเป้าหมาย					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับปรุงการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม								
1. มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและพฤติกรรม การบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	124 42.2%	48 16.3%	115 39.1%	7 2.4%	3.02	0.95	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน								
1. มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นได้ร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากร ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	0 0.0%	93 31.6%	135 45.9%	66 22.4%	0 0.0%	2.91	0.73	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล								
1. มีการเสริมสร้างความเป็นธรรมให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างเท่าเทียมกัน	0 0.0%	138 46.9%	107 36.4%	49 16.7%	0 0.0%	2.70	0.74	ปานกลาง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับการบรรลุเป้าหมาย					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
2.	มีระบบการฟื้นฟูและ เยียวยาปัญหาผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อมที่มี ประสิทธิภาพ	0	121	96	77	0	2.85	0.81	ปานกลาง
							2.77	0.77	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ									
1.	มีการบริหารจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่มี ประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับความต้องการ ของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	0 0.0%	123 41.8%	44 15.0%	112 38.1%	15 5.1%	3.06	1.00	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ									
1.	มีการเตรียมความพร้อมเพื่อ รับมือและป้องกันปัญหา อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัย ธรรมชาติ	0 0.0%	210 71.4%	17 5.8%	66 22.4%	1 0.3%	2.52	0.85	น้อย
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	มีการส่งเสริมให้ทุกภาค ส่วนในท้องถิ่นตระหนัก มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อม และ มีส่วนร่วมตามบทบาทและ หน้าที่ที่เหมาะสม	0 0.0%	1 0.3%	98 33.3%	184 62.6%	11 3.7%	3.7 0	0.54	มาก

ตารางที่ 26 (ต่อ)

แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับการบรรลุเป้าหมาย					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม								
2. มีกลไกในการขับเคลื่อน และกระตุ้นให้ภาคส่วน ต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	225 76.5%	10 3.4%	46 15.6%	13 4.4%	2.4 8	0.91	น้อย
						3.09	0.78	ปานกลาง
รวม						2.89	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของระดับความสำเร็จในการนำ
นโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)

แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับปรุงการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม								
1. การส่งเสริมการบริโภคที่ ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ สู่สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	49 16.7%	81 27.6%	148 50.3%	16 5.4%	3.45	0.83	มาก
2. การปรับปรุงการผลิตภาค เกษตรที่ลดการปล่อยของ เสียต่าง ๆ สู่สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	49 16.7%	84 28.6%	147 50.0%	14 4.8%	3.43	0.82	มาก

ตารางที่ 27 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม									
3.	การปรับฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	59 20.1%	70 23.8%	148 50.3%	17 5.8%	3.42	0.87	มาก
4.	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0 0.0%	49 16.7%	86 29.3%	145 49.3%	14 4.8%	3.42	0.82	มาก
5.	การพัฒนามาตรฐานสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	48 16.3%	92 31.3%	144 49.0%	10 3.4%	3.39	0.80	ปานกลาง
6.	การส่งเสริมให้ใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานทดแทนเพิ่มมากขึ้น	0 0.0%	61 20.7%	89 30.3%	135 45.9%	9 3.1%	3.31	0.83	ปานกลาง
							3.40	0.82	ปานกลาง

ตารางที่ 27 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน									
1.	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อาทิ ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศเกษตร ระบบนิเวศแหล่งน้ำ และระบบนิเวศทะเลและชายฝั่ง เป็นต้น	0 0.0%	30 10.2%	145 49.3%	119 40.5%	0 0.0%	3.30	0.65	ปานกลาง
2.	การฟื้นฟูและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด	0 0.0%	30 10.2%	130 44.2%	134 45.6%	0 0.0%	3.35	0.66	ปานกลาง
							3.33	0.65	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
1.	การสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างคุ้มค่ามากที่สุด	0 0.0%	60 20.4%	123 41.8%	111 37.8%	0 0.0%	3.17	0.74	ปานกลาง
2.	การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง และสนับสนุนภาคเกษตรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	0 0.0%	52 17.7%	91 31.0%	141 48.0%	10 3.4%	3.37	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 27 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล (ต่อ)									
3.	การจัดสรรการใช้ประโยชน์ จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น อาทิ สัตว์น้ำ สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างเหมาะสมทั่วถึง และเป็น ธรรม	0 0.0%	49 16.7%	88 29.9%	143 48.6%	14 4.8%	3.41	0.82	มาก
4.	การส่งเสริมให้เกิดการ พัฒนานวัตกรรมและองค์ ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรแร่อย่างคุ้มค่า ทั่วถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	71 24.1%	94 32.0%	118 40.1%	11 3.7%	3.23	0.86	ปานกลาง
5.	การฟื้นฟู ฟื้นฟูป่า ฟื้นฟูดิน และตรวจสอบพื้นที่วิกฤติ สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง	0 0.0%	60 20.4%	118 40.1%	116 39.5%	0 0.0%	3.19	0.75	ปานกลาง
							3.28	0.81	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ									
1.	การป้องกันและจัดการด้าน มลพิษในท้องถิ่น อาทิ คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ ขยะมูลฝอย และของเสีย อันตรายชุมชน และ อุตสาหกรรม เป็นต้น	0 0.0%	10 3.4%	87 29.6%	178 60.5%	19 6.5%	3.70	0.64	มาก

ตารางที่ 27 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ (ต่อ)									
2.	การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และชุมชนที่เหมาะสมกับ บริบท ศักยภาพ ทรัพยากร และความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น	0 0.0%	18 6.1%	116 39.5%	158 53.7%	2 0.7%	3.49	0.62	มาก
3.	การส่งเสริมและการสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์และ ใช้ประโยชน์จากแหล่ง ธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยา แหล่งศิลปกรรม และแหล่ง มรดกทางธรรมชาติ	0 0.0%	22 7.5%	101 34.4%	160 54.4%	11 3.7%	3.54	0.69	มาก
							3.58	0.66	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ									
1.	การเตรียมความพร้อมในการ ป้องกัน ฝ่าระวัง และการ บรรเทาผลกระทบที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ	0 0.0%	97 33.0%	89 30.3%	108 36.7%	0 0.0%	3.04	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 27 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ (ต่อ)									
2.	การส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนเพื่อลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก และการอนุรักษ์ พื้นที่ และเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน เพื่อเป็นแหล่งดูดซับก๊าซเรือน กระจก	0 0.0%	125 42.5%	81 27.6%	88 29.9%	0 0.0%	2.87	0.84	ปานกลาง
							2.96	0.84	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	การสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาค ส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	53 18.0%	77 26.2%	81 27.6%	83 28.2%	3.66	1.07	มาก
2.	การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของเครือข่ายต่างๆ ในท้องถิ่น ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	78 26.5%	73 24.8%	37 12.6%	106 36.1%	3.58	1.22	มาก
							3.62	1.15	มาก
รวม							3.36	0.87	ปานกลาง

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)

	แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	การส่งเสริมการบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	54 18.4%	88 29.9%	138 46.9%	14 4.8%	3.38	0.84	ปานกลาง
2.	การปรับฐานการผลิตภาคเกษตรที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	55 18.7%	81 27.6%	143 48.6%	15 5.1%	3.40	0.85	ปานกลาง
3.	การปรับฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	55 18.7%	84 28.6%	141 48.0%	14 4.8%	3.39	0.84	ปานกลาง
4.	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0 0.0%	54 18.4%	92 31.3%	138 46.9%	10 3.4%	3.35	0.82	ปานกลาง
5.	การพัฒนามาตรฐานสาธารณสุขปโภคพื้นฐานที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	55 18.7%	86 29.3%	139 47.3%	14 4.8%	3.38	0.84	ปานกลาง
6.	การส่งเสริมให้ใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานทดแทนเพิ่มมากขึ้น	0 0.0%	67 22.8%	89 30.3%	129 43.9%	9 3.1%	3.27	0.85	ปานกลาง
							3.36	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน									
1.	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อาทิ ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศเกษตร ระบบนิเวศแหล่งน้ำ และระบบนิเวศทะเลและชายฝั่ง เป็นต้น	0 0.0%	43 14.6%	135 45.9%	116 39.5%	0 0.0%	3.25	0.69	ปานกลาง
2.	การฟื้นฟูและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด	0 0.0%	43 14.6%	121 41.2%	130 44.2%	0 0.0%	3.30	0.71	ปานกลาง
							3.27	0.70	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
1.	การสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างคุ้มค่ามากที่สุด	0 0.0%	69 23.5%	78 26.5%	133 45.2%	14 4.8%	3.31	0.88	ปานกลาง
2.	การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง และสนับสนุนภาคเกษตรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	0 0.0%	69 23.5%	76 25.9%	138 46.9%	11 3.7%	3.31	0.87	ปานกลาง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล (ต่อ)									
3.	การจัดสรรการใช้ประโยชน์ จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น อาทิ สัตว์น้ำ สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างเหมาะสม ทัวถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	81 27.6%	93 31.6%	109 37.1%	11 3.7%	3.17	0.88	ปานกลาง
4.	การส่งเสริมให้เกิดการ พัฒนานวัตกรรมและองค์ ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรแร่อย่างคุ้มค่า ทัวถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	70 23.8%	111 37.8%	113 38.4%	0 0.0%	3.15	0.78	ปานกลาง
5.	การฟื้นฟู ใ้เาระวัง ติดตาม และตรวจสอบพื้นที่วิกฤติ สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง	0 0.0%	70 23.8%	115 39.1%	109 37.1%	0 0.0%	3.13	0.77	ปานกลาง
							3.21	0.82	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ									
1.	การป้องกันและจัดการด้าน มลพิษในท้องถิ่น อาทิ คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ ขยะมูลฝอย และของเสีย อันตรายชุมชน และ อุตสาหกรรม เป็นต้น	0 0.0%	30 10.2%	114 38.8%	148 50.3%	2 0.7%	3.41	0.68	มาก

ตารางที่ 28 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ (ต่อ)									
2.	การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และชุมชนที่เหมาะสมกับ บริบท ศักยภาพ ทรัพยากร และความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น	0 0.0%	22 7.5%	87 29.6%	166 56.5%	19 6.5%	3.62	0.72	มาก
3.	การส่งเสริมและการสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์และ ใช้ประโยชน์จากแหล่ง ธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยา แหล่งศิลปกรรม และแหล่ง มรดกทางธรรมชาติ	0 0.0%	34 11.6%	97 33.0%	152 51.7%	11 3.7%	3.48	0.75	มาก
							3.50	0.72	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ									
1.	การเตรียมความพร้อมในการ ป้องกัน ฝ่าระวัง และการ บรรเทาผลกระทบที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ	0 0.0%	105 35.7%	87 29.6%	102 34.7%	0 0.0%	2.99	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดลอม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ (ต่อ)									
2.	การส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนเพื่อลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก และการอนุรักษ์ พื้นที่ และเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน เพื่อเป็นแหล่งดูดซับก๊าซเรือน กระจก	0 0.0%	124 42.2%	79 26.9%	91 31.0%	0 0.0%	2.89	0.85	ปานกลาง
							2.94	0.84	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดลอม									
1.	การสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาค ส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดลอม	0 0.0%	68 23.1%	71 24.1%	72 24.5%	83 28.2%	3.58	1.13	มาก
2.	การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของเครือข่ายต่างๆ ในท้องถิ่น ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดลอม	0 0.0%	93 31.6%	69 23.5%	37 12.6%	95 32.3%	3.46	1.24	มาก
							3.52	1.17	มาก
รวม							3.30	0.88	ปานกลาง

ตารางที่ 29 สรุปการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 – 2559 จำนวน 6 ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดประสิทธิผล $\bar{X} / (S.D.)$			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ความหมาย (ระดับความ สำเร็จ)
	การบรรลุ เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์			
ยุทธศาสตร์ที่ 1. การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	3.02 (0.95)	3.40 (0.82)	3.36 (0.84)	3.26	0.85	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 2. การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	2.91 (0.73)	3.33 (0.65)	3.27 (0.70)	3.17	0.71	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล	2.77 (0.77)	3.28 (0.81)	3.21 (0.82)	3.09	0.79	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนในระดับ	3.06 (1.00)	3.58 (0.66)	3.50 (0.72)	3.38	0.76	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 5. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ	2.52 (0.85)	2.96 (0.84)	2.94 (0.84)	2.81	0.86	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 6. การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	3.09 (0.78)	3.62 (1.15)	3.52 (1.17)	3.41	1.16	มาก
รวม	2.89 (0.81)	3.36 (0.87)	3.30 (0.88)	3.18	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 26-29 ผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.18$) อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 1 : การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x} = 3.40$) โดยมีประเด็น การส่งเสริมการบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ ผู้สิ่งแวดล้อม ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.45$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 2 : การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x} = 3.33$) โดยมีประเด็น การฟื้นฟูและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุดได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.35$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x} = 3.28$) โดยมีประเด็น การจัดการการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น อาทิ สัตว์น้ำ สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างเหมาะสม ทัวถึง และเป็นธรรม ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.41$)

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนในทุกกระดับ มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x} = 3.58$) โดยมีประเด็น การส่งเสริมและการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยา แหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติ ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.54$)

5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.81$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x} = 2.96$) โดยมีประเด็น การเตรียมความพร้อมในการ

ป้องกันเฝ้าระวัง และการบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.04$)

6. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.41$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x}=3.62$) โดยมีประเด็น การสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.66$)

ผลการศึกษาผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีความสำเร็จมากที่สุด ($\bar{x}=3.41$) และยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีความสำเร็จน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.81$) โดยตัวชี้วัดที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย ($\bar{x}=3.36$) รองลงมาคือ ด้านผลลัพธ์ของนโยบาย ($\bar{x}=3.30$) และด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย ($\bar{x}=2.90$) ได้รับค่าคะแนนน้อยที่สุด

2.2 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชน ปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย

	แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับการบรรลุเป้าหมาย					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับปรุงการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตและพฤติกรรม การบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	130 43.3%	48 16.0%	115 38.3%	7 2.3%	3.00	0.96	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน									
1.	มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นได้ร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากร ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	0 0.0%	106 35.3%	133 44.3%	61 20.3%	0 0.0%	2.85	0.73	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
1.	มีการเสริมสร้างความเป็นธรรมให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างเท่าเทียมกัน	0 0.0%	150 50.0%	104 34.7%	46 15.3%	0 0.0%	2.65	0.73	ปานกลาง

ตารางที่ 30 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับการบรรลุเป้าหมาย					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
2.	มีระบบการฟื้นฟูและ เยียวยา ปัญหาผลกระทบ ด้าน สิ่งแวดล้อม ที่มี ประสิทธิภาพ	0 0.0%	136 45.3%	91 30.3%	73 24.3%	0 0.0%	2.79	0.81	ปานกลาง
							2.72	0.75	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ									
1.	มีการบริหารจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ที่มี ประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับความต้องการ ของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	0 0.0%	135 45.0%	44 14.7%	112 37.3%	9 3.0%	2.98	0.97	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ									
1.	มีการเตรียมความพร้อมเพื่อ รับมือและป้องกันปัญหา อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัย ธรรมชาติ	0 0.0%	225 75.0%	15 5.0%	60 20.0%	0 0.0%	2.45	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 30 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับการบรรลุเป้าหมาย					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	มีการส่งเสริมให้ทุกภาค ส่วนในท้องถิ่นตระหนัก มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อม และ มีส่วนร่วมตามบทบาทและ หน้าที่ที่เหมาะสม	0 0.0%	16 5.3%	96 32.0%	178 59.3%	10 3.3%	3.61	0.64	มาก
2.	มีกลไกในการขับเคลื่อน และกระตุ้นให้ภาคส่วน ต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	238 79.3%	10 3.3%	46 15.3%	6 2.0%	2.40	0.82	ปานกลาง
							3.00	0.74	ปานกลาง
รวม							2.83	0.79	ปานกลาง

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)

	แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับปรุงการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	การส่งเสริมการบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	63 21.0%	79 26.3%	144 48.0%	14 4.7%	3.36	0.86	ปานกลาง
2.	การปรับปรุงการผลิตภาคเกษตรที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	100 33.3%	81 27.0%	37 12.3%	82 27.3%	3.34	1.20	ปานกลาง
3.	การปรับปรุงการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	63 21.0%	84 28.0%	141 47.0%	12 4.0%	3.34	0.85	ปานกลาง
4.	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0 0.0%	62 20.7%	85 28.3%	139 46.3%	14 4.7%	3.35	0.86	ปานกลาง
5.	การพัฒนามาตรฐานสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ ผู้สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	62 20.7%	90 30.0%	138 46.0%	10 3.3%	3.32	0.84	ปานกลาง
6.	การส่งเสริมให้ใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานทดแทนเพิ่มมากขึ้น	0 0.0%	75 25.0%	88 29.3%	131 43.7%	6 2.0%	3.23	0.85	ปานกลาง
							3.32	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 31 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน									
1.	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อาทิ ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศเกษตร ระบบนิเวศแหล่งน้ำ และระบบนิเวศทะเลและชายฝั่ง เป็นต้น	0 0.0%	45 15.0%	140 46.7%	115 38.3%	0 0.0%	3.23	0.69	ปานกลาง
2.	การฟื้นฟูและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด	0 0.0%	45 15.0%	126 42.0%	129 43.0%	0 0.0%	3.28	0.71	ปานกลาง
							3.26	0.70	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
1.	การสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างคุ้มค่ามากที่สุด	0 0.0%	75 25.0%	118 39.3%	107 35.7%	0 0.0%	3.11	0.77	ปานกลาง
2.	การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง และสนับสนุนภาคเกษตรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	0 0.0%	103 34.3%	81 27.0%	37 12.3%	79 26.3%	3.31	1.20	ปานกลาง

ตารางที่ 31 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล (ต่อ)									
3.	การจัดสรรการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น อาทิ สัตว์น้ำ สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างเหมาะสมทั่วถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	74 24.7%	72 24.0%	140 46.7%	14 4.7%	3.31	0.90	ปานกลาง
4.	การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าทั่วถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	86 28.7%	93 31.0%	114 38.0%	7 2.3%	3.14	0.86	ปานกลาง
5.	การฟื้นฟูเฟื้อาระวัง ติดตาม และตรวจสอบพื้นที่วิกฤติสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง	0 0.0%	75 25.0%	114 38.0%	111 37.0%	0 0.0%	3.12	0.78	ปานกลาง
							3.20	0.85	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ									
1.	การป้องกันและจัดการด้านมลพิษในท้องถิ่น อาทิ คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม เป็นต้น	0 0.0%	25 8.3%	83 27.7%	175 58.3%	17 5.7%	3.61	0.72	มาก

ตารางที่ 31 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ (ต่อ)									
2.	การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และชุมชนที่เหมาะสมกับ บริบท ศักยภาพ ทรัพยากร และความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น	0 0.0%	33 11.0%	114 38.0%	151 50.3%	2 0.7%	3.41	0.69	มาก
3.	การส่งเสริมและการสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์และ ใช้ประโยชน์จากแหล่ง ธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยา แหล่งศิลปกรรม และแหล่ง มรดกทางธรรมชาติ	0 0.0%	37 12.3%	100 33.3%	156 52.0%	7 2.3%	3.44	0.74	มาก
							3.49	0.71	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ									
1.	การเตรียมความพร้อมในการ ป้องกัน ฝ่าระวัง และการ บรรเทาผลกระทบที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ	0 0.0%	110 36.7%	85 28.3%	105 35.0%	0 0.0%	2.98	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 31 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลผลิตของนโยบาย (ปริมาณ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงจากสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ (ต่อ)									
2.	การส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนเพื่อลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก และการอนุรักษ์ พื้นที่ และเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน เพื่อเป็นแหล่งดูดซับก๊าซเรือน กระจก	0 0.0%	131 43.7%	84 28.0%	85 28.3%	0 0.0%	2.85	0.84	ปานกลาง
							2.92	0.84	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	การสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาค ส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	84 28.0%	73 24.3%	37 12.3%	106 35.3%	3.55	1.23	มาก
2.	การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของเครือข่ายต่างๆ ในท้องถิ่น ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	68 22.7%	77 25.7%	81 27.0%	74 24.7%	3.54	1.10	มาก
							3.54	1.17	มาก
รวม							3.29	0.87	มาก

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)

	แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	การส่งเสริมการบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่างๆ สู่สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	68 22.7%	85 28.3%	133 44.3%	14 4.7%	3.31	0.87	ปานกลาง
2.	การปรับฐานการผลิตภาค เกษตรที่ลดการปล่อยของ เสียต่างๆ สู่สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	69 23.0%	79 26.3%	139 46.3%	13 4.3%	3.32	0.88	ปานกลาง
3.	การปรับฐานการผลิต ภาคอุตสาหกรรมที่ลดการ ปล่อยของเสียต่างๆ สู่ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	103 34.3%	82 27.3%	37 12.3%	78 26.0%	3.30	1.19	ปานกลาง
4.	การจัดการการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	68 22.7%	90 30.0%	132 44.0%	10 3.3%	3.28	0.85	ปานกลาง
5.	การพัฒนามาตรฐาน สาธารณสุขไปรษณูปรับฐานที่ลด การปล่อยของเสียต่างๆ สู่สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	69 23.0%	84 28.0%	135 45.0%	12 4.0%	3.30	0.87	ปานกลาง
6.	การส่งเสริมให้ใช้พลังงาน หมุนเวียนและพลังงาน ทดแทนเพิ่มมากขึ้น	0 0.0%	81 27.0%	88 29.3%	125 41.7%	6 2.0%	3.19	0.86	ปานกลาง
							3.28	0.86	ปานกลาง

ตารางที่ 32 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน									
1.	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อาทิ ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศเกษตร ระบบนิเวศแหล่งน้ำ และระบบนิเวศทะเลและชายฝั่ง เป็นต้น	0 0.0%	58 19.3%	130 43.3%	112 37.3%	0 0.0%	3.18	0.73	ปานกลาง
2.	การฟื้นฟูและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด	0 0.0%	58 19.3%	117 39.0%	125 41.7%	0 0.0%	3.22	0.75	ปานกลาง
							3.20	0.74	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล									
1.	การสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างคุ้มค่ามากที่สุด	0 0.0%	115 38.3%	75 25.0%	37 12.3%	73 24.3%	3.23	1.20	ปานกลาง
2.	การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง และสนับสนุนภาคเกษตรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	0 0.0%	84 28.0%	72 24.0%	135 45.0%	9 3.0%	3.23	0.89	ปานกลาง

ตารางที่ 32 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล (ต่อ)									
3.	การจัดสรรการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น อาทิ สัตว์น้ำ สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างเหมาะสมทั่วถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	96 32.0%	92 30.7%	105 35.0%	7 2.3%	3.08	0.87	ปานกลาง
4.	การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่อย่างคุ้มค่าทั่วถึง และเป็นธรรม	0 0.0%	85 28.3%	107 35.7%	108 36.0%	0 0.0%	3.08	0.80	ปานกลาง
5.	การฟื้นฟูเฟื้อาระวัง ติดตาม และตรวจสอบพื้นที่วิกฤติสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง	0 0.0%	85 28.3%	110 36.7%	105 35.0%	0 0.0%	3.07	0.79	ปานกลาง
							3.14	0.86	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ									
1.	การป้องกันและจัดการด้านมลพิษในท้องถิ่น อาทิ คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม เป็นต้น	0 0.0%	45 15.0%	112 37.3%	141 47.0%	2 0.7%	3.33	0.73	ปานกลาง

ตารางที่ 32 (ต่อ)

แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ (ต่อ)

2.	การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และชุมชนที่เหมาะสมกับ บริบท ศักยภาพ ทรัพยากร และความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น	0 0.0%	37 12.3%	83 27.7%	163 54.3%	17 5.7%	3.53	0.78	มาก
3.	การส่งเสริมและการสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์และ ใช้ประโยชน์จากแหล่ง ธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยา แหล่งศิลปกรรม และแหล่ง มรดกทางธรรมชาติ	0 0.0%	49 16.3%	96 32.0%	148 49.3%	7 2.3%	3.38	0.78	ปานกลาง
							3.41	0.75	มาก

**ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
และภัยธรรมชาติ**

1.	การเตรียมความพร้อมในการ ป้องกัน ฟื้นฟูก่อน และ บรรเทาผลกระทบที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ	0 0.0%	122 40.7%	80 26.7%	98 32.7%	0 0.0%	2.92	0.85	ปานกลาง
----	---	-----------	--------------	-------------	-------------	-----------	------	------	---------

ตารางที่ 32 (ต่อ)

	แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559	ระดับผลลัพธ์ของนโยบาย (ประโยชน์ที่ได้รับ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติ (ต่อ)									
2.	การส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนเพื่อลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก และการอนุรักษ์ พื้นที่ และเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน เพื่อเป็นแหล่งดูดซับก๊าซเรือน กระจก	0 0.0%	140 46.7%	72 24.0%	88 29.3%	0 0.0%	2.83	0.86	ปานกลาง
							2.96	0.85	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม									
1.	การสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาค ส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0 0.0%	83 27.7%	71 23.7%	72 24.0%	74 24.7%	3.46	1.14	มาก
2.	การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของเครือข่ายต่างๆ ในท้องถิ่น ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	0 0.0%	99 33.0%	69 23.0%	37 12.3%	95 31.7%	3.43	1.24	มาก
							3.44	1.19	มาก
รวม							3.24	0.83	ปานกลาง

ตารางที่ 33 สรุปการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในความคิดเห็นของประชาชน

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 – 2559 จำนวน 6 ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดประสิทธิผล \bar{X} / (S.D.)			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ความหมาย (ระดับความ สำเร็จ)
	การบรรลุ เป้าหมาย	ผลผลิต	ผลลัพธ์			
ยุทธศาสตร์ที่ 1. การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	3.00 (0.96)	3.32 (0.85)	3.28 (0.86)	3.20	0.87	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 2. การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	2.85 (0.73)	3.26 (0.70)	3.20 (0.74)	3.10	0.72	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล	2.72 (0.75)	3.20 (0.85)	3.14 (0.86)	3.02	0.84	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 4. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนในระดับ	2.98 (0.97)	3.49 (0.71)	3.41 (0.75)	3.29	0.73	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 5. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ	2.45 (0.81)	2.92 (0.84)	2.96 (0.85)	2.78	0.86	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ 6. การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	3.00 (0.74)	3.54 (1.17)	3.44 (1.19)	3.33	1.18	ปานกลาง
รวม	2.83 (0.79)	3.29 (0.87)	3.24 (0.83)	3.12	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 30-33 ผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในความคิดเห็นของประชาชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=3.12$) อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 1 : การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.20$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงสุดที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x}=3.32$) โดยมีประเด็น การส่งเสริมการบริโภคที่ลดการปล่อยของเสียต่าง ๆ สู่สิ่งแวดล้อม ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.36$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 2 : การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.10$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงสุดที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x}=3.32$) โดยมีประเด็น การฟื้นฟูและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุดได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.28$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.02$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงสุดที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x}=3.32$) โดยมีประเด็นการบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง และสนับสนุนภาคเกษตรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และประเด็นการจัดสรรการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น อาทิ สัตว์น้ำ สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างเหมาะสม ทั่วถึง และเป็นธรรม ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.31$)

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนในทุกระดับ มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.29$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงสุดที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x}=3.32$) โดยมีประเด็น การส่งเสริมและการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยา แหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.44$)

5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 5 :

การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.78$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลลัพธ์ของนโยบาย (Outcomes) ($\bar{x}=3.32$) โดยมีประเด็น การเตรียมความพร้อมในการป้องกัน ฝ้าระวัง และการบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=2.92$)

6. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.33$) โดยตัวชี้วัดที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย (Outputs) ($\bar{x}=3.32$) โดยมีประเด็น การสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.55$)

ผลการศึกษาผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในความคิดเห็นของประชาชนสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีความสำเร็จมากที่สุด ($\bar{x}=3.33$) และยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีความสำเร็จน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.78$) โดยตัวชี้วัดที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย ($\bar{x}=3.29$) รองลงมาคือ ด้านผลลัพธ์ของนโยบาย ($\bar{x}=3.24$) และด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย ($\bar{x}=2.83$) ได้รับค่าคะแนนน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำ				
นโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
1. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.68	0.58	มาก	1
2. ด้านนโยบายขององค์กร	3.56	0.62	มาก	2
3. ด้านทรัพยากรทางการบริหาร	3.55	0.66	มาก	3
4. ด้านโครงสร้างองค์กร	3.52	0.35	มาก	4
5. ด้านภาวะผู้นำ	3.36	0.69	ปานกลาง	5
6. ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย	3.56	0.33	มาก	2
รวม	3.54	0.53	มาก	-

จากตารางที่ 34 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.68$) รองลงมาตาม คือ ด้านนโยบายขององค์กรและด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=3.56$) ด้านทรัพยากรทางการบริหาร ($\bar{X}=3.55$) ด้านโครงสร้างองค์กร ($\bar{X}=3.52$) และด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.36$) ตามลำดับ

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในด้านวัฒนธรรมองค์กร

	วัฒนธรรมองค์กร	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
แบบเทพเจ้าชีอุส									
1.	อำนาจในการตัดสินใจทั้งหมดอยู่ที่ผู้บริหาร	0 0.0%	50 17.0%	67 22.8%	123 41.8%	54 18.4%	3.62	0.97	มาก
2.	มีการชี้แนะวิธีการปฏิบัติงานจากผู้บริหารเสมอ	0 0.0%	6 2.0%	110 37.4%	166 56.5%	12 4.1%	3.63	0.60	มาก
3.	มุ่งเน้นความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	6 2.0%	97 33.0%	165 56.1%	26 8.8%	3.72	0.65	มาก
4.	มุ่งเน้นผลสำเร็จหรือผลงานตามที่กำหนด	0 0.0%	6 2.0%	104 35.4%	160 54.4%	24 8.2%	3.69	0.65	มาก
							3.67	0.61	มาก
แบบเทพเจ้าพอลโล									
5.	ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด	0 0.0%	10 3.4%	118 40.1%	152 51.7%	14 4.8%	3.58	0.64	มาก
6.	เน้นการปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้	0 0.0%	14 4.8%	97 33.0%	159 54.1%	24 8.2%	3.66	0.70	มาก
7.	เน้นการประสานงานตามโครงสร้างการบริหาร	0 0.0%	22 7.5%	92 31.3%	156 53.1%	24 8.2%	3.62	0.74	มาก
8.	หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงาน	0 0.0%	2 0.7%	133 45.2%	159 54.1%	0 0.0%	3.53	0.51	มาก
							3.60	0.63	มาก

ตารางที่ 35 (ต่อ)

	วัฒนธรรมองค์การ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
แบบเทพีเอธีน่า									
9.	มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม	0 0.0%	18 6.1%	86 29.3%	139 47.3%	51 17.3%	3.76	0.81	มาก
10.	เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	2 0.7%	91 31.0%	169 57.5%	32 10.9%	3.79	0.63	มาก
11.	สนับสนุนให้มีการวางแผนการปฏิบัติงานร่วมกัน	0 0.0%	27 9.2%	80 27.2%	141 48.0%	46 15.6%	3.70	0.84	มาก
12.	ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร	0 0.0%	30 10.2%	70 23.8%	148 50.3%	46 15.6%	3.71	0.85	มาก
							3.74	0.59	มาก
แบบเทพเจ้าไดโอนีซุส									
13.	ให้อิสระในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่	0 0.0%	1 0.3%	102 34.7%	165 56.1%	26 8.8%	3.73	0.62	มาก
14.	ไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์ แต่เน้นคุณภาพของผลงานที่ดีเยี่ยมเท่านั้น	0 0.0%	1 0.3%	106 36.1%	166 56.5%	21 7.1%	3.70	0.60	มาก
15.	สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	2 0.7%	96 32.7%	168 57.1%	28 9.5%	3.76	0.62	มาก
16.	สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติงานใหม่ๆ	0 0.0%	5 1.7%	112 38.1%	161 54.8%	16 5.4%	3.64	0.61	มาก
							3.71	0.57	มาก
รวมวัฒนธรรมองค์การ							3.68	0.58	มาก

จากตารางที่ 35 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครด้านวัฒนธรรมองค์การในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า วัฒนธรรมองค์การแบบเทพเจ้าซีอุส ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.67$) โดยมีเรื่อง การมุ่งเน้นความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.72$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า วัฒนธรรมองค์การแบบเทพเจ้าอพอลโล ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.60$) โดยมีเรื่อง การเน้นการปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.66$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า วัฒนธรรมองค์การแบบเทพีอาธีน่า ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.74$) โดยมีเรื่อง การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.79$)

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า วัฒนธรรมองค์การแบบเทพเจ้าไดโอนีซุส ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.71$) โดยมีเรื่อง การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.76$)

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านวัฒนธรรมองค์การสรุปได้ว่า วัฒนธรรมองค์การแบบเทพีอาธีน่า ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด และวัฒนธรรมองค์การแบบเทพเจ้าอพอลโล ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัย
 ทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไป
 ปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในด้านนโยบายของ
 องค์การ

	นโยบายขององค์การ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ขั้นตอนการระดมพลัง									
1.	กำหนดเป้าหมายของกิจกรรมให้ชัดเจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย	0 0.0%	29 9.9%	83 28.2%	129 43.9%	53 18.0%	3.70	0.88	มาก
2.	จัดลำดับความสำคัญของนโยบายที่ได้รับมอบหมาย	0 0.0%	20 6.8%	87 29.6%	172 58.5%	15 5.1%	3.62	0.69	มาก
3.	สร้างการยอมรับในนโยบายจากผู้ปฏิบัติงาน	0 0.0%	22 7.5%	76 25.9%	147 50.0%	49 16.7%	3.76	0.82	มาก
4.	แสวงหาความสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	0 0.0%	2 0.7%	91 31.0%	169 57.5%	32 10.9%	3.79	0.63	มาก
							3.72	0.63	มาก
ขั้นตอนการปฏิบัติ									
5.	ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	34 11.6%	148 50.3%	112 38.1%	0 0.0%	3.27	0.65	ปานกลาง
6.	แสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	2 0.7%	154 52.4%	138 46.9%	0 0.0%	3.46	0.54	มาก
7.	ปรับแนวทางการปฏิบัติงานให้เหมาะสมบริบทของพื้นที่	0 0.0%	3 1.0%	167 56.8%	124 42.2%	0 0.0%	3.41	0.51	มาก

ตารางที่ 36 (ต่อ)

	นโยบายขององค์กร	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ขั้นตอนการปฏิบัติ (ต่อ)									
8.	นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	2 0.7%	133 45.2%	159 54.1%	0 0.0%	3.53	0.51	มาก
							3.42	0.53	มาก
ขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง									
9.	แสวงหาแนวทางการปฏิบัติ นโยบายที่ต่อเนื่อง	0 0.0%	20 6.8%	113 38.4%	151 51.4%	10 3.4%	3.51	0.67	มาก
10.	สนับสนุนให้มีหน่วยงานหลักขึ้นมารับผิดชอบโดยตรง	0 0.0%	10 3.4%	118 40.1%	152 51.7%	14 4.8%	3.58	0.64	มาก
11.	ผลักดันให้การดำเนินงานของนโยบายเป็นงานประจำ	0 0.0%	22 7.5%	107 36.4%	163 55.4%	2 0.7%	3.49	0.63	มาก
12.	สร้างความผูกพันและการยอมรับเพื่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืน	0 0.0%	22 7.5%	93 31.6%	170 57.8%	9 3.1%	3.56	0.68	มาก
							3.54	0.63	มาก
รวมนโยบายขององค์กร							3.56	0.62	มาก

จากตารางที่ 36 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครด้านนโยบายขององค์กรในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$) โดยมีเรื่อง การแสวงหาความสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{X}=3.79$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการปฏิบัติ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.42$) โดยมีเรื่อง การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการปฏิบัติงาน ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.53$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.54$) โดยมีเรื่อง การสนับสนุนให้มีหน่วยงานหลักขึ้นมารับผิดชอบโดยตรง ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.58$)

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านนโยบายขององค์การสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด และการนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการปฏิบัติ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในด้านทรัพยากรทางการบริหาร

	ทรัพยากรทางการบริหาร	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
บุคลากร									
1.	การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	22 7.5%	107 36.4%	163 55.4%	2 0.7%	3.49	0.64	มาก

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	ทรัพยากรทางการบริหาร	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
บุคลากร (ต่อ)									
2.	การสรรหา คัดเลือก และบรรจุเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมกับภารกิจที่กำหนดไว้	0 0.0%	18 6.1%	99 33.7%	168 57.1%	9 3.1%	3.57	0.66	มาก
							3.53	0.64	มาก
เงินทุนหรืองบประมาณ									
3.	การสนับสนุนด้านงบประมาณในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ	0 0.0%	20 6.8%	83 28.2%	130 44.2%	61 20.7%	3.79	0.85	มาก
4.	การพัฒนาระบบการเบิก/จ่ายงบประมาณให้มีความสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส	0 0.0%	57 19.4%	77 26.2%	81 27.6%	79 26.9%	3.62	1.08	มาก
							3.71	0.77	มาก
วัสดุสิ่งของ									
5.	การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน	0 0.0%	33 11.2%	132 44.9%	119 40.5%	10 3.4%	3.36	0.72	ปานกลาง
6.	การบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน	0 0.0%	56 19.0%	91 31.0%	135 45.9%	12 4.1%	3.35	0.83	ปานกลาง
							3.36	0.75	ปานกลาง
การจัดการ									
7.	การพัฒนาระบบการใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กรอย่างเฉลียวฉลาด และคุ้มค่า	0 0.0%	22 7.5%	107 36.4%	163 55.4%	2 0.7%	3.49	0.64	มาก

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ทรัพยากรทางการบริหาร		ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
การจัดการ (ต่อ)									
8.	การพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ถูกต้อง รวดเร็ว และสอดคล้องกับภารกิจ	0 0.0%	18 6.1%	104 35.4%	171 58.2%	1 0.3%	3.53	0.62	มาก
							3.51	0.63	มาก
การตลาด									
9.	การใช้ความต้องการของประชาชนเข้ามาช่วยปรับปรุงการปฏิบัติงาน	0 (0.0%)	18 (6.1%)	99 (33.7%)	168 (57.1%)	9 (3.1%)	3.57	0.66	มาก
10.	การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินภารกิจ	0 0.0%	22 7.5%	85 28.9%	161 54.8%	26 8.8%	3.65	0.75	มาก
							3.61	0.68	มาก
กระบวนการทำงาน									
11.	การกำหนดกระบวนการมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	0 0.0%	18 6.1%	104 35.4%	171 58.2%	1 0.3%	3.53	0.62	มาก
12.	การลดขั้นตอนต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความล่าช้าในการติดต่อประสานงานและการปฏิบัติงาน	0 0.0%	18 6.1%	99 33.7%	168 57.1%	9 3.1%	3.57	0.66	มาก
							3.55	0.65	มาก
รวมทรัพยากรทางการบริหาร							3.55	0.66	มาก

จากตารางที่ 37 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครด้านทรัพยากรทางการบริหารในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.55$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านบุคลากร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.53$) โดยมีเรื่อง การสรรหา คัดเลือก และบรรจุเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมกับภารกิจที่กำหนดไว้ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.57$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.71$) โดยมีเรื่อง การสนับสนุนด้านงบประมาณในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.79$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านวัสดุสิ่งของ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.36$) โดยมีเรื่อง การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย พร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.36$)

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านการจัดการ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.51$) โดยมีเรื่อง การพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ถูกต้อง รวดเร็ว และสอดคล้องกับภารกิจ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.53$)

5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านการตลาด ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.61$) โดยมีเรื่อง การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินภารกิจ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.65$)

6. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านกระบวนการทำงาน ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.55$) โดยมีเรื่อง การลดขั้นตอนต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความล่าช้าในการติดต่อประสานงานและการปฏิบัติงาน ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.57$)

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านทรัพยากรทางการ

บริหารสรุปได้ว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ ส่งผลต่อการนำนโยบาย ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด และทรัพยากรทางการบริหารด้านวัสดุสิ่งของ ส่งผลต่อการนำนโยบาย ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในด้านโครงสร้างองค์การ

	โครงสร้างองค์การ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
โครงสร้างองค์การขนาดใหญ่แบบเครื่องจักร									
1.	ผู้บริหารมีอำนาจในการสั่งการแต่เพียงผู้เดียว	0 0.0%	37 12.6%	145 49.3%	112 38.1%	0 0.0%	3.26	0.67	ปานกลาง
2.	มีการทำงานและควบคุมตามสายการบังคับบัญชา	0 0.0%	72 24.5%	92 31.3%	130 44.2%	0 0.0%	3.20	0.81	ปานกลาง
3.	ยึดกฎระเบียบเป็นหลักในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	37 12.6%	145 49.3%	112 38.1%	0 0.0%	3.26	0.67	ปานกลาง
4.	มีการมอบหมายงานกันปฏิบัติตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	0 0.0%	29 9.9%	75 25.5%	146 49.7%	44 15.0%	3.70	0.84	มาก
							3.33	0.50	ปานกลาง
โครงสร้างองค์การตามวิชาชีพ									
5.	เจ้าหน้าที่มีอำนาจตัดสินใจในการปฏิบัติงานในส่วนที่ตนรับผิดชอบ	0 0.0%	0 0.0%	139 47.3%	141 48.0%	14 4.8%	3.57	0.58	มาก

ตารางที่ 38 (ต่อ)

	โครงสร้างองค์การ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
โครงสร้างองค์การตามวิชาชีพ									
6.	โครงสร้างมีความคล่องตัวและอิสระในการทำงาน	0 0.0%	26 8.8%	81 27.6%	159 54.1%	28 9.5%	3.64	0.77	มาก
7.	มีความเป็นประชาธิปไตยในองค์การสูง	0 0.0%	41 13.9%	82 27.9%	149 50.7%	22 7.5%	3.52	0.82	มาก
โครงสร้างองค์การตามวิชาชีพ (ต่อ)									
8.	เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ได้ร่วมกำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	26 8.8%	103 35.0%	127 43.2%	38 12.9%	3.60	0.82	มาก
							3.58	0.43	มาก
โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม									
9.	มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับเจ้าหน้าที่ทั้งหมด	0 0.0%	9 3.1%	116 39.5%	142 48.3%	27 9.2%	3.64	0.69	มาก
10.	ไม่ยึดติดกับระเบียบหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	0 0.0%	138 46.9%	141 48.0%	15 5.1%	3.58	0.59	มาก
11.	มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมและปรึกษาหารือร่วมกัน	0 0.0%	30 10.2%	70 23.8%	148 50.3%	46 15.6%	3.71	0.85	มาก
12.	มีการติดต่อประสานงานกันภายในได้โดยตรงทุกฝ่าย	0 0.0%	32 10.9%	76 25.9%	144 49.0%	42 14.3%	3.67	0.85	มาก
							3.65	0.46	มาก
รวมโครงสร้างองค์การ							3.52	0.35	มาก

จากตารางที่ 38 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครด้านโครงสร้างองค์การในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.52$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะโครงสร้างองค์การแบบโครงสร้างองค์การขนาดใหญ่แบบเครื่องจักร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.33$) โดยมีเรื่อง การมีการมอบหมายงานกันปฏิบัติตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.70$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะโครงสร้างองค์การแบบโครงสร้างองค์การตามวิชาชีพ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.58$) โดยมีเรื่อง โครงสร้างมีความคล่องตัวและอิสระในการทำงาน ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.64$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะโครงสร้างองค์การแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.65$) โดยมีเรื่อง การมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมและปรึกษาหารือร่วมกัน ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.71$)

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านโครงสร้างองค์การสรุปได้ว่า ลักษณะโครงสร้างองค์การแบบ โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด และลักษณะโครงสร้างองค์การแบบ โครงสร้างองค์การขนาดใหญ่แบบเครื่องจักร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัย
ทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไป
ปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในด้านภาวะผู้นำ

	ภาวะผู้นำ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การสร้างบารมี									
1.	สร้างความเชื่อมั่นต่อ เจ้าหน้าที่ในการบริหารงาน อย่างเป็นธรรม	0 0.0%	10 3.4%	103 35.0%	160 54.4%	21 7.1%	3.65	0.66	มาก
2.	มีวิสัยทัศน์และการ สนับสนุนการปฏิบัติงานที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	0 0.0%	6 2.0%	104 35.4%	160 54.4%	24 8.2%	3.69	0.65	มาก
3.	ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง โดยการปฏิบัติตนเป็น ตัวอย่างที่ดีให้เจ้าหน้าที่เกิด การยอมรับ	0 0.0%	8 2.7%	105 35.7%	166 56.5%	15 5.1%	3.64	0.62	มาก
4.	สร้างความภาคภูมิใจให้กับ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	18 6.1%	104 35.4%	171 58.2%	1 0.3%	3.53	0.62	มาก
							3.63	0.63	มาก
การสร้างแรงบันดาลใจ									
5.	โน้มน้าวและจูงใจเจ้าหน้าที่ ให้เกิดความทุ่มเทในการ ปฏิบัติงาน	0 0.0%	55 18.7%	133 45.2%	106 36.1%	0 0.0%	3.17	0.72	ปานกลาง

ตารางที่ 39 (ต่อ)

	ภาวะผู้นำ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การสร้างแรงบันดาลใจ (ต่อ)									
6.	สนับสนุนให้เกิดการยอมรับในวิสัยทัศน์ขององค์กร	0 0.0%	117 39.8%	124 42.2%	53 18.0%	0 0.0%	2.78	0.73	ปานกลาง
7.	สร้างความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่าในตนเองให้กับเจ้าหน้าที่	0 0.0%	93 31.6%	129 43.9%	72 24.5%	0 0.0%	2.93	0.75	ปานกลาง
8.	แสดงความเชื่อมั่นและความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย	0 0.0%	6 2.0%	104 35.4%	160 54.4%	24 8.2%	3.69	0.65	มาก
							3.14	0.69	ปานกลาง
การกระตุ้นทางปัญญา									
9.	กระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ตระหนักถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	55 18.7%	133 45.2%	106 36.1%	0 0.0%	3.17	0.72	ปานกลาง
10.	ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง	0 0.0%	34 11.6%	148 50.3%	112 38.1%	0 0.0%	3.27	0.65	ปานกลาง
11.	สนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการทำงาน	0 0.0%	37 12.6%	145 49.3%	112 38.1%	0 0.0%	3.26	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 39 (ต่อ)

	ภาวะผู้นำ	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การกระตุ้นทางปัญญา (ต่อ)									
12.	สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการทำงาน	0 0.0%	60 20.4%	123 41.8%	111 37.8%	0 0.0%	3.17	0.74	ปานกลาง
							3.22	0.71	ปานกลาง
การให้ความสำคัญเป็นรายบุคคล									
13.	ให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	0 0.0%	18 6.1%	104 35.4%	171 58.2%	1 0.3%	3.53	0.62	มาก
14.	ให้ความสำคัญกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล	0 0.0%	22 7.5%	107 36.4%	163 55.4%	2 0.7%	3.49	0.64	มาก
15.	พัฒนาเจ้าหน้าที่ด้วยการฝึกอบรมและระบบการให้คำปรึกษา	0 0.0%	18 6.1%	99 33.7%	168 57.1%	9 3.1%	3.57	0.66	มาก
16.	สนับสนุนความก้าวหน้าในอาชีพให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล	0 0.0%	72 24.5%	92 31.3%	130 44.2%	0 0.0%	3.20	0.81	ปานกลาง
รวม							3.45	0.70	มาก
รวมภาวะผู้นำ							3.36	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 39 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครด้านภาวะผู้นำในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.36$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่มุ่งเน้นการสร้างบารมี ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับมาก ($\bar{x}=3.63$) โดยมีเรื่อง การมีวิสัยทัศน์และการสนับสนุนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.69$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.14$) โดยมีเรื่อง การแสดงความเชื่อมั่นและความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.69$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่มุ่งเน้นการกระตุ้นทางปัญญา ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.22$) โดยมีเรื่อง การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.27$)

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญเป็นรายบุคคล ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.45$) โดยมีเรื่อง การพัฒนาเจ้าหน้าที่ด้วยการฝึกอบรมและระบบการให้คำปรึกษา ได้รับค่าคะแนนสูงที่สุด ($\bar{x}=3.57$)

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านภาวะผู้นำสรุปได้ว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่มุ่งเน้นการสร้างบารมี ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด และลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของปัจจัย
 ทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไป
 ปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการบริหารงาน
 ภาครัฐแบบเครือข่าย

	การบริหารงานภาครัฐ แบบเครือข่าย	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เครือข่ายการปรึกษาหารือ									
1.	การเปิดโอกาสให้ ประชาชนในท้องถิ่นได้ แสดงความคิดเห็น	0 0.0%	6 2.0%	108 36.7%	166 56.5%	14 4.8%	3.64	0.61	มาก
2.	การยินดีรับฟังข้อเสนอแนะ จากประชาชนในท้องถิ่น	0 0.0%	2 0.7%	120 40.8%	172 58.5%	0 0.0%	3.58	0.51	มาก
3.	การเปิดโอกาสให้ ประชาชนในท้องถิ่นได้ เสนอแนวทางที่เหมาะสม ในการดำเนินงาน	0 0.0%	9 3.1%	127 43.2%	122 41.5%	36 12.2%	3.63	0.74	มาก
4.	ผู้บริหารของอบต. ยังคง เป็นผู้ตัดสินใจในการ กำหนดมาตรการที่ เหมาะสมเอง	0 0.0%	6 2.0%	138 46.9%	150 51.0%	0 0.0%	3.49	0.54	มาก
							3.58	0.42	มาก
เครือข่ายการจ้างเหมา									
5.	มีลักษณะเป็นการทำสัญญา จ้างระหว่างผู้ว่าจ้างกับ ผู้รับเหมา	0 0.0%	72 24.5%	92 31.3%	130 44.2%	0 0.0%	3.20	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 40 (ต่อ)

	การบริหารงานภาครัฐ แบบเครือข่าย	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เครือข่ายการจ้างเหมา (ต่อ)									
6.	ผู้รับเหมาจะมีบทบาทหลัก ในการปฏิบัติงาน	0 0.0%	60 20.4%	123 41.8%	111 37.8%	0 0.0%	3.17	0.74	ปานกลาง
7.	ผู้รับเหมาจะต้องรับผิดชอบ ต่อผลการดำเนินงาน	0 0.0%	37 12.6%	145 49.3%	112 38.1%	0 0.0%	3.26	0.67	ปานกลาง
8.	ผู้ว่าจ้างมีหน้าที่ในการ กำกับดูแล และตรวจสอบ ให้ผู้รับเหมาดำเนินการ ตามที่ตกลงกันไว้	0 0.0%	17 5.8%	79 26.9%	152 51.7%	46 15.6%	3.77	0.78	มาก
							3.35	0.45	ปานกลาง
เครือข่ายภาคประชาสังคม									
9.	มีลักษณะของการพึ่งพา อาศัยซึ่งกันและกันอย่างไม่ เป็นทางการ	0 0.0%	14 4.8%	134 45.6%	146 49.7%	0 0.0%	3.45	0.59	มาก
10.	อบต. มีหน้าที่ในการ กระตุ้นให้ประชาชนใน ท้องถิ่นเข้ามามีบทบาท หลักในการดำเนินงาน	0 0.0%	10 3.4%	128 43.5%	144 49.0%	12 4.1%	3.54	0.63	มาก
11.	อบต. จะต้องให้การ สนับสนุนและส่งเสริมใน ด้านต่างๆ	0 0.0%	14 4.8%	125 42.5%	155 52.7%	0 0.0%	3.48	0.59	มาก

ตารางที่ 40 (ต่อ)

	การบริหารงานภาครัฐ แบบเครือข่าย	ระดับการส่งผล					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เครือข่ายภาคประชาสังคม (ต่อ)									
12.	อบต. จะต้องส่งเสริมให้เกิด การมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของภาค ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	0 0.0%	5 1.7%	100 34.0%	131 44.6%	58 19.7%	3.82	0.76	มาก
							3.57	0.37	มาก
เครือข่ายร่วมปฏิบัติการ									
13.	มีการอาศัยความร่วมมือใน การดำเนินงานของภาคส่วน ต่างๆ อย่างเข้มแข็งและ ต่อเนื่อง	0 0.0%	23 7.8%	89 30.3%	114 38.8%	68 23.1%	3.77	0.89	มาก
14.	มีการกำหนดหน้าที่ความ รับผิดชอบของภาคส่วน ต่างๆ อย่างชัดเจน	0 0.0%	30 10.2%	70 23.8%	148 50.3%	46 15.6%	3.71	0.85	มาก
15.	เปิดโอกาสให้ภาคประชา ชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานอย่างเปิดกว้าง	0 0.0%	9 3.1%	101 34.4%	154 52.4%	30 10.2%	3.70	0.69	มาก
16.	จำเป็นต้องอาศัยความ ร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบ ในการดำเนินงานตาม หน้าที่ของภาคส่วนต่างๆ	0 0.0%	27 9.2%	84 28.6%	122 41.5%	61 20.7%	3.74	0.89	มาก
รวม							3.73	0.53	มาก
รวมการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย							3.56	0.33	มาก

จากตารางที่ 40 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.56$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายแบบเครือข่ายการปรึกษาหารือ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.58$) โดยมีเรื่อง การเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้แสดงความคิดเห็น ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.64$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายแบบเครือข่ายการจ้างเหมา ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.35$) โดยมีเรื่อง ผู้ว่าจ้างมีหน้าที่ในการกำกับดูแล และตรวจสอบให้ผู้รับเหมาดำเนินการตามที่ตกลงกันได้ ได้รับค่าคะแนนสูงสุด (3.77)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายแบบเครือข่ายภาคประชาสังคม ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.57$) โดยมีเรื่อง อบต. จะต้องส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาคประชาชนเพิ่มมากขึ้น ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.82$)

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ($\bar{x}=3.73$) โดยมีเรื่อง มีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=3.77$)

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายสรุปได้ว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด และการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายแบบเครือข่ายการจ้างเหมา ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การหาระดับความสัมพันธ์และผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงสัญลักษณ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ

No.	ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	สัญลักษณ์
1.	วัฒนธรรมองค์การ (Organization Culture)	OC
2.	นโยบายขององค์การ (Organization Policy)	OP
3.	ทรัพยากรทางการบริหาร (Managerial Resource)	MR
4.	โครงสร้างองค์การ (Organization Structure)	OS
5.	ภาวะผู้นำ (Leadership)	L
6.	การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย (Governing by Network)	GN
7.	การบรรลุเป้าหมายของนโยบาย (Goal - Attainment)	GA
8.	ผลผลิตของนโยบาย (Outputs)	Op
9.	ผลลัพธ์ของนโยบาย (Outcomes)	Oc
10.	ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (The Success of Policy Implementation)	SPI

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ตามแนวคิดของ Hinkle D. E. (1998, p. 118) และปรากฏผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

	GA	Op	Oc	SPI	OC	OP	MR	OS	L	GN
GA	1	.451**	.274**	.609**	.860**	.434**	.705**	.838**	.781**	.717**
Op		1	.289**	.659**	.911**	.450**	.704**	.866**	.821**	.743**
Oc			1	.614**	.850**	.443**	.680**	.826**	.777**	.767**
SPI				1	.793**	.389**	.556**	.728**	.760**	.592**
OC					1	.482**	.681**	.856**	.833**	.747**
OP						1	.315**	.449**	.651**	.657**
MR							1	.650**	.710**	.522**
OS								1	.730**	.551**
L									1	.625**
GN										1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 42 ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารทั้ง 6 ตัวแปร กับตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย (GA) จะพบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร : OC (0.860) ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหาร : MR (0.705) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร : OS (0.838) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ : L (0.781) และปัจจัยด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย : GN (0.717) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยด้านนโยบายขององค์กร : OP (0.434) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

2. เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารทั้ง 6 ตัวแปร กับตัวชี้วัดด้านผลผลิตของนโยบาย (Op) จะพบว่ามีสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร : OC (0.911) ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหาร : MR (0.704) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร : OS (0.866) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ : L (0.821) และปัจจัยด้านการ

บริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย : GN (0.743) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยด้านนโยบายขององค์กร : OP (0.450) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

3. เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารทั้ง 6 ตัวแปร กับตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของนโยบาย (Oc) จะพบว่ามีค่าความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร : OC (0.850) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร : OS (0.826) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ : L (0.777) และปัจจัยด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย : GN (0.767) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหาร : MR (0.680) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านนโยบายขององค์กร : OP (0.443) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

4. เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารทั้ง 6 ตัวแปร กับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (SPD) ในภาพรวม จะพบว่ามีค่าความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร : OC (0.793) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร : OS (0.728) และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ : L (0.760) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหาร : MR (0.556) และปัจจัยด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย : GN (0.592) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านนโยบายขององค์กร : OP (0.389) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

2. การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ

ในการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเพื่อทำนายความเป็นไปได้ของปัจจัยทางการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย (1) วัฒนธรรมองค์กร (2) นโยบายขององค์กร (3) ทรัพยากรทางการบริหาร (4) โครงสร้างองค์กร (5) ภาวะผู้นำ และ (6) การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยผู้วิจัยได้ใช้เทคนิค Stepwise เข้ามาใช้ในการคัดเลือกปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่ 43-46

ตารางที่ 43 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	.347	.072	-	4.748**
ทรัพยากรทางการบริหาร	.387	.023	.545	20.049**
วัฒนธรรมองค์การ	.316	.018	.373	15.969**
R² = 0.784	Adj. R² = 0.785	F = 569.123**		

**P < 0.01

จากตารางที่ 43 สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ

$$GA = 0.347 + 0.387(MR) + 0.316(OC)$$

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z(GA) = 0.545(MR) + 0.373(OC)$$

ผลจากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรทรัพยากรทางการบริหาร (MR) และวัฒนธรรมองค์การ (OC) ส่งผลต่อตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย (GA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = 569.123**) และสามารถทำนายความผันแปรของตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย ได้ร้อยละ 78.4 (R² = 0.784) โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมากที่สุดคือ ทรัพยากรทางการบริหาร รองลงมาคือวัฒนธรรมองค์การตามลำดับ

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านผลผลิตของนโยบาย

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	.466	.138	-	3.715**
การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย	.271	.022	.380	3.569**
โครงสร้างองค์การ	.348	.014	.307	5.858**
ทรัพยากรทางการบริหาร	.169	.018	.256	3.458**
R² = 0.743		Adj. R² = 0.729		F = 275.706**

**P < 0.01

จากตารางที่ 44 สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ

$$Op = 0.466 + 0.271(GN) + 0.348(OS) + 0.169(MR)$$

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z(Op) = 0.380(GN) + 0.307(OS) + 0.256(MR)$$

ผลจากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย (GN) โครงสร้างองค์การ (OS) และทรัพยากรทางการบริหาร (MR) ส่งผลต่อตัวชี้วัดด้านผลผลิตของนโยบาย (Op) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = 275.706**) และสามารถทำนายความผันแปรของตัวชี้วัดด้านผลผลิตของนโยบาย ได้ร้อยละ 74.3 (R² = 0.743) โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมากที่สุดคือ โครงสร้างองค์การ ทรัพยากรทางการบริหาร รองลงมาคือการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย และทรัพยากรทางการบริหาร ตามลำดับ

ตารางที่ 45 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ของตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของนโยบาย

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	.560	.156	-	3.045*
การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย	.245	.027	.334	4.245**
ทรัพยากรทางการบริหาร	.379	.016	.317	5.884**
วัฒนธรรมองค์กร	.224	.026	.228	2.417*
R² = 0.694		Adj. R² = 0.682		F = 347.255**

**P < 0.01

จากตารางที่ 45 สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ

$$Oc = 0.560 + 0.245(GN) + 0.379(MR) + 0.224(OC)$$

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z(Oc) = 0.334(GN) + 0.317(MR) + 0.228(OC)$$

ผลจากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย (GN) ทรัพยากรทางการบริหาร (MR) และวัฒนธรรมองค์กร (OC) ส่งผลต่อตัวชี้วัดตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของนโยบาย (Oc) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (F = F = 347.255**) และสามารถทำนายความผันแปรของตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของนโยบายได้ร้อยละ 69.4 (R² = 0.694) โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวชี้วัดด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมากที่สุดคือ ทรัพยากรทางการบริหาร รองลงมาคือการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย และวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับ

ตารางที่ 46 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	.263	.156	-	1.501
การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย	.435	.028	.449	7.594**
ทรัพยากรทางการบริหาร	.267	.023	.227	3.613**
วัฒนธรรมองค์การ	.191	.016	.174	2.133*
$R^2 = 0.674$	$Adj. R^2 = 0.619$	$F = 195.524^{**}$		

**P < 0.01

จากตารางที่ 46 สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ

$$SPI = 0.263 + 0.435(GN) + 0.267(MR) + 0.191(OC)$$

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z(SPI) = 0.449(GN) + 0.227(MR) + 0.174(OC)$$

ผลจากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย (GN) ทรัพยากรทางการบริหาร (MR) และวัฒนธรรมองค์การ (OC) ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (SPI) ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 195.524^{**}$) และสามารถทำนายความผันแปรของความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาพรวมได้ร้อยละ 67.4 ($R^2 = 0.674$) โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาพรวมมากที่สุด คือ การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย รองลงมาคือทรัพยากรทางการบริหาร และวัฒนธรรมองค์การตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

1. จากสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จึงสรุปได้ว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานตามที่ตั้งไว้

2. จากสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ปัจจัยทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่าสมการพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณมีความสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ จึงทำให้สรุปได้ว่าปัจจัยทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร จึงสรุปได้ว่าเป็นไปตามสมมุติฐานตามที่ตั้งไว้

3. จากสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ปัจจัยทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สามารถนำมาทำนายระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์กร สามารถนำมาทำนายความเป็นไปได้ของความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่าเป็นไปตามสมมุติฐานตามที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 2 การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In - Depth Interview) จำนวน 1 ครั้ง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะผู้บริหาร ได้แก่ นายก รองนายก และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครทั้ง 25 แห่ง จำนวน 8 คน ซึ่งประกอบด้วย

(1) นายทองคำ หลงเปลี่ยว	(นายกองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.ชัยมงคล
(2) นายสุรศักดิ์ เตชะนิธิสวัสดิ์	(นายกองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.บางกระเจ้า
(3) นายสมเจต รอดกรุง	(นายกองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.หลักสอง
(4) นายอุเทน รอดวิมุต	(รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.บ้านแพ้ว
(5) นายวิทยา ดั่งมั่ง	(รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.แคทราย
(6) ส.ต.อ.สำราญ ชันแสง	(ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.กาหลง
(7) นายปฏิเวช สมไพบูลย์	(ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.คลองตัน
(8) นายอชิปพันธ์ เปาอินทร์	(ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล)	อบต.ท่าทราย

โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในช่วงเดือนสิงหาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2556 โดยอาศัยช่วงเวลาและสถานที่ตามแต่ผู้ให้ข้อมูลจะสะดวก

ภาพประกอบที่ 11 ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
(นายทองคำ หลงเปลี่ยว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยมงคล)

2. การสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่ง จำนวน 8 คน ซึ่งประกอบด้วย

(1) นายฐานันตร์ อุดมสันติสุข	(เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน)	อบต.กาหลง
(2) นางจรุณี หงษ์เวียงจันทร์	(หัวหน้าสำนักงานปลัด)	อบต.ท่าทราย
(3) นางสุพัตรา ทองพ่าย	(ผู้อำนวยการกองคลัง)	อบต.บ้านแพ้ว
(4) น.ส.ปนัดดา ร้อยอำแพง	(นักพัฒนาชุมชน 5)	อบต.แคทราย
(5) น.ส.รจรินทร์ พูลสวัสดิ์	(เจ้าพนักงานธุรการ)	อบต.บ้านแพ้ว
(6) น.ส.นียดา จอดเกาะ	(หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน)	อบต.คลองมะเดื่อ
(7) นายคมกฤษ พุฒินารณสิน	(รองปลัด อบต.คอกกระบือ)	อบต.คอกกระบือ
(8) น.ส.สุมาลี เสือคง	(เจ้าพนักงานธุรการ)	อบต.พันท้ายนรสิงห์

โดยผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มแบบเจาะจงเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ช่วงเวลา 09.00 น ถึง 15.00 น. ณ บริษัท วัฒนชัย เซฟตี้กลาส จำกัด ตำบลบางโทรัด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ภาพประกอบที่ 12 ภาพการสนทนากลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกลุ่มข้าราชการ

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่ง จำนวน 8 คน ซึ่งประกอบด้วย

(1) น.ส.ศิริพร แพรกนันทที	(ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน)	อบต.บางกระเจ้า
(2) น.ส.ชนัญชิตา ฉายเนตร	(ผู้ช่วยนิติกร)	อบต.โคกขาม
(3) น.ส.ปพิชญาพร เกตุสง่า	(พนักงานจ้างทั่วไป)	อบต.ท่าทราย
(4) น.ส.อาภาพร ดิษแพ	(ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน)	อบต.กาหลง
(5) น.ส.อาภาพร ชีเจ็ครีว	(ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน)	อบต.หลักสอง
(6) น.ส.วัลลภา ปานทอง	(ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน)	อบต.นาโคก
(7) น.ส.ศิริลักษณ์ วันเพ็ญ	(ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์)	อบต.พันท้ายนรสิงห์
(8) น.ส.อุษา พิพัฒน์กุล	(เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน)	อบต.บ้านป่อ

โดยผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มแบบเจาะจงเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2556 ช่วงเวลา 09.00 น ถึง 15.00 น ณ ห้องประชุม บริษัท วัฒนชัย เซฟตี้กลาส จำกัด ตำบลบางโทรัด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ภาพประกอบที่ 13 ภาพการสนทนากลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกลุ่มพนักงานจ้าง

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

“จากผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งในความคิดเห็นของประชาชนและพนักงานเทศบาล อยู่ในระดับปานกลาง และมีลักษณะสอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกัน

โดยประเด็นที่น่าสนใจคือ ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด นอกจากนี้ในประเด็นของตัวชี้วัดยังพบว่า ด้านผลผลิตของนโยบายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านผลลัพธ์ของนโยบาย ส่วนด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

จึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ ท่านคิดว่าทำไมผลการศึกษาจึงเป็นเช่นนั้น และน่าจะมีสาเหตุมาจากอะไรได้บ้าง และควรมีวิธีการเช่นไร เพื่อช่วยให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สามารถบรรลุเป้าหมายได้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามข้อมูลที่แนบมาให้ว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและ

รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งในความคิดเห็นของประชาชนและพนักงานเทศบาล อยู่ในระดับปานกลาง โดยทุกท่านได้ให้เหตุผลตรงกันว่าสาเหตุน่าจะมาจากการที่ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีภารกิจที่จะต้องดูแลรับผิดชอบชีวิตความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานของประชาชนในพื้นที่หลายต่อหลายเรื่อง อาทิ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พณิชยกรรม และการท่องเที่ยว เป็นต้น ประกอบกับงบประมาณและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องตัดสินใจเลือกทำภารกิจที่มีความสำคัญก่อน ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะอยู่ในเรื่องของด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นจึงจำเป็นต้องมาในลำดับหลังๆ ส่วนในประเด็นที่ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดนั้น กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้อย่างสอดคล้องกันว่า “ไม่รู้สึกแปลกใจที่ผลการศึกษาออกมาเป็นเช่นนั้น โดยได้ให้เหตุผลว่า แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลต่างก็ตระหนักดีว่า การที่จะช่วยรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้นั้น สิ่งที่เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดก็คือ การปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ ให้เห็นความสำคัญ รักและหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่างก็มีส่วนสำคัญในการช่วยกระตุ้นและส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น ส่วนการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ นั้น คณะผู้บริหารหลายท่านเห็นตรงกันว่า เป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยหลายอย่างเข้ามาช่วย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นเรื่องยากและเกินขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะทำได้ จึงจำเป็นที่จะต้องร่อนหน่วยงานอื่นๆเข้ามาช่วยสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมด้านนี้ โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งได้กล่าวไว้อย่างน่าสนใจว่า “ในส่วนของการสร้างความพร้อมในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ นั้น โดยส่วนตัวคิดว่าสิ่งที่หน่วยงานระดับองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถทำได้นั้น ก็คงจะเป็นในลักษณะของการเป็นสื่อกลางเชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานระดับสูงต่างๆ เช่น กรมชลประทาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม หรือแม้แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกับประชาชนในพื้นที่ ในการให้ความรู้และแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์หรือที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนในเขตพื้นที่ของตน เช่น น้ำท่วม และภัยแล้ง เป็นต้น” ส่วนในประเด็นของตัวชี้วัดที่ผลการศึกษาพบว่า ด้านผลผลิตของนโยบายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดนั้น กลุ่มคณะผู้บริหารส่วนใหญ่ต่างมีความเห็นตรงกันว่า การดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมนั้นถือได้ว่าในหลายๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลเริ่มให้ความสำคัญมากขึ้นกว่าสมัยก่อนมาก ประชาชนน่าจะเห็นได้ชัดมากที่สุดจากกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น ซึ่งในบางโครงการอาจจะไม่ส่งผลในพื้นที่ เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลานาน อาทิ การปลูกป่าชายเลน การฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเล หรือการลดค่าความเป็นพิษในแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น ซึ่งการจะทำให้เกิดประโยชน์และบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินงาน จึงเป็นเรื่องที่อาจจะต้องใช้เวลามากขึ้นสักพัก ประชาชนจึงจะเริ่มเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

2. กลุ่มข้าราชการ กลุ่มข้าราชการทุกท่านต่างก็เห็นด้วยกับผลการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็น ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยทุกท่านได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า จริงๆ แล้วแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลต่างก็ทราบและตระหนักดีว่า การดำเนินกิจกรรมตามนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของตน ยังอยู่ในระดับที่ไม่ดีเท่าที่ควร และจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ทุกภาคส่วนกำลังตื่นตัวและให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยที่ผ่านมาแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลก็พยายามที่จะหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เพิ่มมากขึ้นอยู่ตลอดเวลาทั้งในส่วนของกิจกรรมที่จัดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยตรง หรือการสอดแทรกเข้าไปร่วมกับภารกิจด้านต่างๆ ที่ได้ดำเนินการ แต่ก็ต้องยอมรับว่ายังอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสาเหตุก็มาจากหลายปัจจัย อาทิ งบประมาณและบุคลากรที่มีจำกัด ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ส่งผลให้กระบวนการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงานมีมากเกินไป หรือการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในแต่ละพื้นที่ เหล่านี้เป็นต้น นอกจากนี้ทุกท่านต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า งบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้การดำเนินกิจกรรมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ โดยมีข้าราชการท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “จากการที่ภารกิจในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีมากมายหลายด้าน คงจะเป็นการยากที่แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการกิจด้านต่างๆ ได้ครบทุกด้าน ภายใต้กรอบงบประมาณที่มีจำกัดอยู่ในขณะนี้ เนื่องจากงบประมาณเป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลถึงทรัพยากรตัวอื่นๆ ทุกวันนี้หลายๆ องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีบุคลากรไม่เพียงพอกับภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ แต่ยังไม่สามารถจะจ้างพนักงานเพิ่มได้เนื่องจากติดขัดในเรื่องงบประมาณ ทำให้ทุกวันนี้ในหลายๆ องค์การบริหาร ส่วนตำบลยังไม่มีกองงานหรือฝ่ายที่จะเข้ามาดูแลในเรื่องสิ่งแวดล้อมโดยตรง และมีอีกเป็นจำนวนมากที่ฝากงานด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไว้ที่กองสาธารณสุขหรือสำนักปลัด ซึ่งไม่ใช่งานด้านสิ่งแวดล้อมโดยตรง อย่างนี้เป็นต้น” ส่วนในประเด็นที่ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดนั้น ข้าราชการทุกท่านต่างร่วมกันให้ความเห็นว่า สาเหตุน่าจะมาจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) กระแสของการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นรักและร่วมกันรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นของตน และ 2) กิจกรรมที่ดำเนินการเป็นกิจกรรมที่ง่ายในลักษณะของการให้ความรู้ และ

รณรงค์ให้ช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถนำไปดำเนินการหรือ สอดแทรกเข้าไปในภารกิจด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ของตนได้ง่าย ส่วนข้าราชการอีก หลายท่านส่วนใหญ่ต่างเห็นตรงกันว่า ในยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความ เสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ นั้น เป็นเรื่องที่ยากและเกินขีด ความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมองว่าภารกิจในยุทธศาสตร์นี้ที่ผ่านมา องค์การ บริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะดำเนินการได้เฉพาะในส่วนของปลายเหตุคือ การบรรเทาผลกระทบที่ เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและภัยธรรมชาติเท่านั้น ตัวอย่างเช่น การช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยน้ำท่วม โดยสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้นก็คือ การเตรียมความพร้อมในการ ป้องกันและเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังคงต้องพึ่งพาหน่วยงาน อื่นๆอยู่มาก และในประเด็นด้านตัวชี้วัด ข้าราชการทุกท่านเห็นตรงกันว่า การวัดด้วยปริมาณของ กิจกรรมในการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะเห็น ได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม จับต้อง ได้มากที่สุด ส่วนด้านการบรรลุเป้าหมายนั้นจำเป็นต้องอาศัยความต่อเนื่องในการดำเนินงานของแต่ละ กิจกรรม ส่วนด้านประโยชน์ที่ได้รับนั้นก็จะมีผลแตกต่างกันไปตามความต้องการของประชาชน

3. กลุ่มพนักงานจ้าง กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัย ได้ ทำการศึกษาตามข้อมูลที่แนบมาให้ว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง โดยทุกท่านได้ให้เหตุผล ตรงกันว่า สาเหตุน่าจะมาจาก 2 ปัจจัยหลักคือ 1) ภารกิจที่ต้องรับผิดชอบมีมากหลายด้าน ทำให้ต้อง จัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารของหลายๆ องค์การบริหารส่วน ตำบลจะเห็นความสำคัญของการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาเป็นลำดับท้ายๆ และ 2) ความไม่พร้อมในหลายๆ ด้านขององค์การบริหารส่วนตำบล อาทิ ด้านงบประมาณ บุคลากร ความ ชำนาญ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนิน กิจกรรมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างเชื่องช้าและไม่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีพนักงานจ้างท่านหนึ่งกล่าวว่าไว้อย่างน่าสนใจว่า “สาเหตุสำคัญอีก 2 ประการที่มาคู่กัน และที่ไม่ค่อยมีใครกล่าวถึงก็คือ ตัวผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการคอร์ปชั่น ซึ่งต้อง ขอมรับว่า ผู้นำจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินงานทุกอย่างภายในองค์การบริหารส่วน ตำบล ถ้าผู้นำดี ไม่รับส่วย ดำเนินกิจกรรมในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ไม่เห็นแก่เงิน ก็จะสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไปได้อย่างดีและต่อเนื่อง แต่ในความเป็นจริงด้วยบริบทของจังหวัด สมุทรสาครนั้น มีโรงงานและกิจการหลายแห่งที่ใหญ่ระดับประเทศ จนเห็นในหลายๆ พื้นที่ ที่ทราบกัน ดีว่าตัวผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลถูกซื้อตัวไปให้ละเลยเรื่องสิ่งแวดล้อม เมื่อหัวหน้าไม่สั่ง ลูกน้อง คนไหนจะกล้าเข้าไปตรวจหรือไปขัดแย้งกับโรงงานพวกนี้ จึงก่อให้เกิดปัญหาสภาพแวดล้อมตามมา อย่างไม่รู้จบ” และในส่วนของประเด็นด้านยุทธศาสตร์ กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านต่างเห็นตรงกันว่า ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดและทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด การสร้างจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นรักและหวงแหนทรัพยากรของตนจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายและตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด ประกอบกับในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครนั้นเป็นจังหวัดเล็กๆ ที่ประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมานานแล้ว ทำให้เกิดมีการรวมตัวกันของกลุ่มต่างๆ ที่ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งจำนวนมาก อาทิ เครือข่ายจิตอาสาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร ศูนย์การเรียนรู้และปฏิบัติการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมหาชัยฝั่งตะวันออก และประชาคมคนรักแม่กลอง เป็นต้น ซึ่งเครือข่ายเหล่านี้มีความเข้มแข็งเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานในยุทธศาสตร์ด้านนี้ประสบความสำเร็จมากที่สุด ส่วนในในยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาตินั้น ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลคงทำได้เพียงในกิจกรรมแบบชาวบ้าน ที่ยังขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตัวอย่างเช่น การป้องกันน้ำท่วมก็ทำได้แค่เพียงการกั้นกระสอบทราย ซึ่งไม่มีความแข็งแรงและสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนได้มากพอ อันเนื่องมาจากขาดความรู้ ความชำนาญงบประมาณ ตลอดจนเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่วนในประเด็นของตัวชีวิตนั้น กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านเห็นตรงกันว่า ด้านการบรรลุเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์นั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น ความต่อเนื่องของการดำเนินโครงการต่างๆ ระยะเวลาที่ส่งผล ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่น และความร่วมมือของภาคอุตสาหกรรมในการร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อม จึงทำให้ยังไม่เห็นภาพที่ชัดเจนได้ ส่วนด้านผลประโยชน์ที่ได้รับนั้น ก็อาจจะมีผลสอดคล้องหรือขัดแย้งกันไปบ้างตามความต้องการของภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ ตัวอย่างเช่น กรณีบ่อขยะ ชาวบ้านที่อยู่ใกล้ก็จะไม่พอใจ แต่ชาวบ้านที่อยู่ห่างออกไปหรือในภาคอุตสาหกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปดำเนินการให้ก็จะรู้สึกพึงพอใจ อย่างนี้เป็นต้น นอกจากนี้พนักงานจ้างทุกท่านต่างก็เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ตัวชีวิตด้านจำนวนกิจกรรมในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่ามากที่สุด โดยให้สาเหตุว่า ช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ทุกหน่วยงานในจังหวัดสมุทรสาครต่างก็ให้ความสำคัญเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก รวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย การดำเนินงานหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการต่างๆ ที่ช่วยปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนในท้องถิ่นช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ผลการศึกษาความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครอยู่ในระดับปานกลาง ยังไม่ดีเท่าที่ควร และจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเร่งพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้น โดยสาเหตุสำคัญมาจาก

จำนวนภารกิจที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้องรับผิดชอบมีเป็นจำนวนมากและไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ ประกอบกับความไม่พร้อมในการดำเนินงานด้วยปัจจัยต่างๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น บุคลากร ความชำนาญ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่มองว่าการดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จมากที่สุด เนื่องจากเป็นภารกิจที่สำคัญที่จะเป็นรากฐานอันนำไปสู่การรักษาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ประกอบกับสามารถปรับการดำเนินโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ง่าย และมีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งช่วยในการดำเนินงาน และมองว่าการดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติประสบความสำเร็จน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นเรื่องยากที่ต้องอาศัยความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ และในส่วนของประเด็นตัวชี้วัด ทุกกลุ่มต่างเห็นตรงกันว่า ตัวชี้วัดด้านจำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากที่สุด ส่วนด้านการบรรลุเป้าหมายและประโยชน์ที่ได้รับ จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม จึงจะส่งผลและมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

1. วัฒนธรรมองค์การ

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านวัฒนธรรมองค์การที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ชี้ให้เห็นว่า วัฒนธรรมองค์การส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบของตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์การเอาไว้ 4 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่ (1) แบบเทพเจ้าซีอุส (2) แบบเทพเจ้าอพอลโล (3) แบบเทพีอาธีน่า และ (4) แบบเทพเจ้าไดโอนีซุส ซึ่งมีรายละเอียดดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบการสัมมนาจากที่กล่าวมา จึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ วัฒนธรรมองค์การในรูปแบบใด ที่ท่านเห็นว่าจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้สูงที่สุด และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. **กลุ่มคณะผู้บริหาร** ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การว่า เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยผลักดันให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ประสบผลสำเร็จ วัฒนธรรมองค์การจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งยึดถือและปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งสามารถดำเนินกิจกรรม และโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถบรรลุผลตรงตามเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 – 2559 ซึ่งการจะสร้างวัฒนธรรมองค์การที่ดีและให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละกิจกรรมในการดำเนินภารกิจด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าทุกฝ่ายภายในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้บริหารจะมีส่วนสำคัญในการเป็นผู้จุดประกาย เสริมสร้าง และสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมองค์การที่ดีขึ้นภายในองค์การ ซึ่งกลุ่มคณะผู้บริหารมีความเห็นตรงกันว่า วัฒนธรรมองค์การที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุดคือ วัฒนธรรมองค์การแบบเทพีอาธินา ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และการทำงานเป็นทีม โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วน ทั้งจากเจ้าหน้าที่ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ หน่วยงานส่วนกลาง ภาคเอกชน ตลอดจนจนถึงความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งจากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งมีหน้าที่หลักในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนเองโดยตรงแล้ว ก็จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเริ่มต้นให้เกิดความร่วมมือกันในหน่วยงานเป็นอันดับแรก ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ไม่สามารถแก้ไขให้สำเร็จได้โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจึงควรที่จะเข้ามาร่วมมือปรึกษากันในการดำเนินงาน การปรึกษาหารือจะช่วยให้การทำงานเป็นระบบ มีโอกาสผิดพลาดน้อย และการทำงานเป็นทีมจะทำให้เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานจนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ และมีผู้บริหารจำนวน 4 ท่านที่ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโครงการต่างๆ กับวัฒนธรรมองค์การเอาไว้ที่น่าสนใจว่า “ถ้าพิจารณาให้ดีจะเห็นว่าทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555-2559 นั้น หากจะลงลึกในรายละเอียดในขั้นการดำเนินโครงการแล้วก็จะพบว่า แต่ละโครงการจะมีความแตกต่างกันไปตามเป้าประสงค์และบริบทของพื้นที่ จากประสบการณ์ที่ผ่านมาพบว่า การเลือกปรับใช้ลักษณะการดำเนินงานหรือวัฒนธรรมองค์การให้เหมาะสมกับการดำเนินงานก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คงไม่มีวัฒนธรรมองค์การรูปแบบใดที่จะตายตัวและสามารถใช้ได้กับทุกโครงการ ควรจะต้องพิจารณา

ตามความเหมาะสมด้วย อาทิ การกิจหรือโครงการเร่งด่วนจำพวกการป้องกันและการแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติหรือการบรรเทาเหยวยาผู้ที่ได้รับความเสียหายนั้น จะต้องทำอย่างเร่งด่วนให้ทันกับเวลา จึงจำเป็นที่จะต้องให้การดำเนินงานที่มุ่งเน้นความรวดเร็วและผลสำเร็จในการปฏิบัติงานรูปแบบการดำเนินงานจึงเหมาะกับวัฒนธรรมองค์กรแบบเทพเจ้าซิวส ส่วนบางโครงการที่ส่งผลต่อส่วนรวมในวงกว้าง ต้องผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันความผิดพลาดและความเสียหายที่จะตามมา อาทิ การแบ่งโซนเขตพื้นที่สีเขียว การอนุมัติในการจัดตั้งสถานประกอบการและ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ตลอดจนถึงเรื่องของการเบิกจ่ายงบประมาณ เหล่านี้จะต้องผ่านกฎ ระเบียบ และขั้นตอนต่างๆ อย่างเคร่งครัดและครบถ้วน ก็ยังจำเป็นที่จะต้องใช้วัฒนธรรมองค์กรแบบเทพเจ้าพอลโล ที่มุ่งเน้นระเบียบกฎเกณฑ์เป็นหลัก และบางโครงการที่หลายๆ องค์กรบริหารส่วนตำบลต้องการที่จะลดภาระลง อย่างเช่นการจ้างบริษัทเอกชนมารับจ้างฝังกลบขยะ หรือการจ้างบริษัทที่เอนท์มาจัดโครงการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม ก็จะเป็นการใช้วัฒนธรรมองค์กรแบบเทพเจ้าไดโอนีซุส ที่มุ่งเน้นเฉพาะผลงานที่ดีเยี่ยมเท่านั้น”

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า วัฒนธรรมองค์กรที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุดคือ วัฒนธรรมแบบเทพีอาธิน่า ที่มุ่งเน้นไปที่ภารกิจเป็นหลัก ไม่เน้นกฎระเบียบมากนัก โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลมีความยืดหยุ่นสูง มีอิสระ มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เน้นการทำงานเป็นทีมการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินภารกิจด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น จำเป็นที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนจึงจะประสบผลสำเร็จสูงสุดอย่างยั่งยืน การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ จะต้องมีการปรึกษาหารือร่วมกันในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน การวิเคราะห์ปัญหา การหาแนวทางแก้ไข ตลอดจนถึงการประเมินผลสำเร็จในการดำเนินงาน โดยข้าราชการท่านหนึ่งกล่าวว่า “ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมก็คือ ปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ซึ่งสาเหตุหลักก็เพราะว่าการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้นจะส่งผลกระทบต่อทุกคนในท้องถิ่น บางครั้งอาจทำให้กลุ่มหนึ่งพอใจ แต่อีกกลุ่มหนึ่งไม่พอใจ วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดก็คือ การพูดคุย ปรึกษาหารือกัน และพยายามแสวงหาจุดที่สามารถยอมรับได้ให้กับทุกภาคส่วน ซึ่งตรงนี้สำคัญมาก ดังนั้นหากต้องการให้การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมประสบผลสำเร็จได้นั้น จุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดก็คือ แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลควรที่จะปลูกฝังและเสริมสร้างให้หน่วยงานของตนมีวัฒนธรรมของการปรึกษาหารือ ฟังการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการร่วมกันวางแผน ดำเนินงาน และแก้ไขปัญหา ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานด้านนี้ประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น” นอกจากนี้กลุ่มข้าราชการทุกท่านยังมีความเห็นสอดคล้องกันว่า วัฒนธรรมองค์กรในรูปแบบอื่นๆ ก็ยังคงต้องมีอยู่ และจำเป็นที่จะต้อง

เลือกใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินภารกิจต่างๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลของตน นอกจากนี้กลุ่มข้าราชการยังได้ร่วมกันกล่าวถึงความสำคัญของวัฒนธรรมองค์การเอาไว้เป็นอย่างดีว่า สิ่งสำคัญที่ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องตระหนักและแสวงหาแนวทางเพื่อเสริมสร้างให้เกิดขึ้นได้จริงก็คือ นอกจากจะร่วมกันสร้างวัฒนธรรมที่ต้องการหรือเหมาะสมกับการดำเนินงานให้เกิดขึ้นได้แล้ว จะต้องพยายามสร้างการยอมรับและส่งต่อวัฒนธรรมเหล่านั้นไปยังคนรุ่นต่อไป เพื่อสร้างให้เป็นวัฒนธรรมของหน่วยงานที่แท้จริงและยั่งยืน ไม่ใช่แค่ช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น จะต้องแสวงหาแนวทางในการผลักดันให้วัฒนธรรมที่ต้องการได้กลายเป็นค่านิยมหลักของหน่วยงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนที่จะเข้ามาทำงานในหน่วยงาน จะต้องยึดถือเป็นหลักในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประการหนึ่งในบังคับพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ให้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของทิศทางในการดำเนินงานของหน่วยงาน ซึ่งการสร้างวัฒนธรรมองค์การที่เข้มแข็งให้เกิดขึ้นในหน่วยงานก็เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยควบคุมให้เจ้าหน้าที่ที่เข้ามาใหม่มีแนวทางในการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า วัฒนธรรมองค์การที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุดคือ วัฒนธรรมแบบเทพีอาธีน่า ที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม และการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ โดยให้เหตุผลว่า การทำงานเป็นทีมจะทำให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการระดมกำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิด ตลอดจนทักษะ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของแต่ละคนเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การปรึกษาหารือจะช่วยให้เกิดความไว้วางใจ การช่วยเหลือกัน และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงาน อันจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น และยังได้ร่วมกันกล่าวเพิ่มเติมว่าวัฒนธรรมองค์การเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และยากที่จะสร้างให้เกิดวัฒนธรรมองค์การที่ต้องการได้ในเวลาสั้นๆ ซึ่งกลุ่มพนักงานจ้างส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีบทบาทสำคัญ ต่อการกำหนดลักษณะและทิศทางของวัฒนธรรมองค์การ และมีพนักงานจ้าง 3 ท่านที่กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งก็คือ “ลักษณะของวัฒนธรรมองค์การทั้ง 4 แบบที่ผู้วิจัยได้แนบมาตามเอกสารประกอบการสัมมนา ในความเป็นจริงแล้ว ถ้าผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลใดเก่ง มีความรู้และประสบการณ์ รู้จักนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละโครงการ ก็ล้วนแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น แต่สิ่งที่เป็นปัญหาของเกือบทุกองค์การบริหารส่วนตำบลที่เกิดขึ้นก็คือ การไม่สามารถทำลายวัฒนธรรมองค์การที่ไม่ดีเก่าๆ ออกไปได้ มิหนำซ้ำกลับจะยิ่งพอกพูนและแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ นั่นก็คือวัฒนธรรมของการคอร์ปชั่น ซึ่งส่งผลอย่างมากที่ทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมกลายเป็นปัญหาสำคัญอันดับหนึ่งของจังหวัดสมุทรสาคร โดยได้ร่วมกันกล่าว สมัยก่อนโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ๆ ที่เห็นแก่ตัว ไม่ต้องการสิ้นเปลืองเงินใน

การจัดการระบบบำบัดให้ถูกต้อง ก็จะเอาเงินซื้อตัวนายกให้ไม่ต้องจัดตรวจสอบการดำเนินงานของโรงงานนั้นๆ แต่ปัจจุบันเมื่อกระแสการตรวจสอบจากภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โรงงานต่างๆ เหล่านี้ก็เปลี่ยนวิธีการเสียใหม่ คือไม่ซื้อเฉพาะนายกคนเดียว แต่ซื้อทั้งคณะผู้บริหารและสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บางครั้งซื้อเจ้าหน้าที่ไปด้วยก็มี โดยได้ยกตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ได้อนุญาตให้บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งรับจ้างฝังกลบขยะ โดยไม่มีการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับผลได้ผลเสีย และไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนบริเวณใกล้เคียง จนชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน แต่พอตรวจสอบกลับพบว่าไม่พบความผิด เนื่องจากได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว มีการประชุมผู้นำชุมชนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้ว ซึ่งมีมติเห็นชอบ และเมื่อตรวจสอบไปถึงปัญหาที่ร้องเรียนก็ไม่พบการกระทำผิด เนื่องจากคณะที่เข้าไปตรวจสอบก็เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั่นเอง” โดยกลุ่มลูกจ้างกลุ่มนี้เชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครเกือบทุกแห่งเจอปัญหาดังที่ได้กล่าวมา จึงได้เสนอแนวคิดเพิ่มเติมว่า ขั้นตอนสำคัญ 3 ประการที่จะช่วยเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์การที่ดีให้เกิดขึ้นในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลก็คือ 1) ทำลายวัฒนธรรมที่ไม่ดีที่อยู่ในหน่วยงานให้ได้เสียก่อน 2) เสริมสร้างวัฒนธรรมที่ดีที่ต้องการให้เกิดขึ้นในหน่วยงาน และ 3) สนับสนุนและส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดีเหล่านั้นให้กลายเป็นวัฒนธรรมองค์การที่แท้จริงและยั่งยืน จึงจะช่วยให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จสูงสุด

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านวัฒนธรรมองค์การสรุปได้ว่า วัฒนธรรมองค์การที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด คือวัฒนธรรมองค์การแบบเทพีอาธิน่า โดยทั้ง 3 กลุ่มได้ให้เหตุผลตรงกันว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายจึงจะประสบผลสำเร็จ การทำงานเป็นทีมจะทำให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การปรึกษาหารือจะช่วยให้เกิดความไว้วางใจ การแลกเปลี่ยนข้อมูล อันจะช่วยให้การดำเนินงานมีคุณภาพและประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ทั้ง 3 กลุ่มยังมีความเห็นสอดคล้องกันว่า วัฒนธรรมองค์การในรูปแบบอื่น ๆ ต่างก็มีความสำคัญและยังจำเป็นที่จะต้องมียู่ในการดำเนินงาน ซึ่งควรจะต้องเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละโครงการและบริบทของแต่ละพื้นที่ จึงจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติประสบความสำเร็จสูงสุด

2. นโยบายขององค์กร

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านนโยบายขององค์กร ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ชี้ให้เห็นว่า นโยบายขององค์กรในประเด็นที่ศึกษาก็คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคนั้น ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคเอาไว้ 3 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ (1) ขั้นตอนการระดมพลัง (2) ขั้นตอนการปฏิบัติ และ (3) ขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบการสัมมนา จากที่กล่าวมาจึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคขั้นตอนใด ที่ท่านเห็นว่าจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในองค์กรบริหารส่วนตำบลของท่านได้สูงสุด และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 ขั้นตอนนั้นล้วนแต่มีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมและโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น หากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป ก็จะไม่สามารถทำให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์หรือยั่งยืนได้ องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องกันไปตามลำดับ กล่าวคือ การระดมพลังนั้นจะเป็นขั้นตอนในการพิจารณาถึงความเหมาะสม ความสำคัญเร่งด่วน และการสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน แล้วจึงทำการแสวงหาความสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่และภาคส่วนต่างๆ ในส่วนนี้แต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของนโยบายกับเป้าหมายของโครงการต่างๆที่จะดำเนินการ มีการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละโครงการ และสร้างความเข้าใจและการยอมรับให้เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ของตน หลังจากนั้นจึงร่วมมือกันเพื่อไปดำเนินการแสวงหาการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ ที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการดังกล่าว ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้บริหารจำนวน 5 ท่านเห็นตรงกันว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทั้งหมดที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติสูงสุด และมีนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งให้ความเห็นในขั้นตอนนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่า “ในขั้นตอนการระดมพลัง สำหรับการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จสูงสุดนั้น ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะ

แต่การระดมพลังจากเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร บริหารส่วนตำบลเท่านั้น แต่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่นระดับอื่นๆ ประชาชนในพื้นที่ ภาคเอกชน ตลอดจนถึงกลุ่มองค์กรและเครือข่ายที่จะเข้ามา มีบทบาท ซึ่งการที่จะทำให้ภาคส่วนต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมายินดีและเต็มใจที่จะเข้ามาให้ความร่วมมือ นั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ทุกคนของแต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องเข้ามา ร่วมมือกัน ไม่มีทางที่ผู้บริหารคนเดียวหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะสามารถเข้าถึงกลุ่มต่างๆ ได้ อย่างครบถ้วน ซึ่งในประเด็นนี้ตนเองมองว่า การแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสมในการไปขอความร่วมมือ จากฝ่ายต่างๆ ให้เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่แต่ละคนหรือแต่ละฝ่ายมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะหาก ขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไป การดำเนินงานก็จะไม่มีทางประสบความสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์และมักจะ เกิดปัญหาตามมาทีหลังเสมอ” ขั้นตอนต่อมาคือขั้นตอนการปฏิบัติ ที่จะต้องลงมือปฏิบัติจริง โดย จะต้องมีการแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน ปรับเปลี่ยนการบริหาร การดำเนินงาน ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ และสุดท้ายคือขั้นตอนการสร้างความต่อเนื่อง ซึ่งหลังจากที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งได้ดำเนินโครงการไปแล้ว จะต้องทำการผลักดันให้โครงการ นั้นๆ เกิดความต่อเนื่องและสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยตัวเองอย่างยั่งยืน ซึ่งในขั้นตอนนี้มีกลุ่ม ผู้บริหารจำนวน 3 ท่านเห็นตรงกันว่า มีความสำคัญมากที่สุด สำหรับการดำเนินงานด้านการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยได้ให้เหตุผลว่า โครงการต่างๆ ในการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่จะเป็นโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานนานและ ต่อเนื่องจึงจะบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผู้บริหารกลุ่มนี้มองว่า ไม่ว่าใน 2 ขั้นตอนแรกจะทำ มาดีเพียงใด แต่ถ้าไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องได้ ก็ไม่มีทางที่จะบรรลุเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ได้เลย และเมื่อไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ ก็อาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่ทำมาก็ ล้มเหลว

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า การ นำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ต่างก็มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำ นโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามทุกท่านต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า ขั้นตอนที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบาย ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุดและต้องทำเป็นอันดับแรกก็คือ ขั้นตอน การระดมพลัง โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินงานในด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อ ภาคส่วนต่างๆ จำนวนมาก และที่สำคัญจะต้องได้รับการยอมรับและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง การดำเนินงานจึงจะประสบความสำเร็จ ยิ่งโดยเฉพาะกิจกรรมหรือโครงการที่องค์กร บริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าของหลักในการจัดทำ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการสนับสนุนในด้าน ต่างๆ จากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ด้าน เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย และที่สำคัญที่สุดก็คือด้านความร่วมมือ โดยกลุ่มข้าราชการได้

ร่วมกันยกตัวอย่างการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมภายในจังหวัดสมุทรสาครมา 2 กรณีที่เป็นปัญหาและเคยล้มเหลวมาก่อน แต่หลังจากปรับแนวทางมาใช้การระดมพลังจากภาคส่วนต่างๆ ก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี กรณีแรกคือโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูคลองแสมดำ ที่ในตอนแรกประสบกับปัญหาน้ำเน่าเสีย ขยะอุดตันทางเดินของน้ำ ซึ่งในช่วงแรกทางองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ ได้พยายามที่จะแก้ปัญหาแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ อันเนื่องมาจากปัญหาด้านงบประมาณและความรู้ความชำนาญในการบริหารจัดการน้ำ แต่ต่อมาได้มีการระดมพลังจากหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการ ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ มาร่วมมือกันในการดำเนินการแก้ปัญหาแบบองค์รวม โดยการสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร และเครื่องจักรเพื่อดำเนินการขุดลอกลำน้ำ เพื่อเตรียมพร้อมทำหน้าที่แก้มลิงที่มีศักยภาพรวบรวมน้ำรับและดึงน้ำท่วมขังจากพื้นที่ตอนบนลงมาเก็บไว้โดยผ่านคลองมหาชัย-สนามชัย และระบายออกสู่อ่าวไทย ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาน้ำท่วมได้อีกด้วย และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี อีกกรณีหนึ่งก็คือ โครงการปลูกป่าชายเลนขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม ที่ในระยะแรกได้พยายามลงมือทำเอง แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ต่อมามีการระดมพลังร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ อาทิ ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 2 ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา ตลอดจนเครือข่ายจิตอาสา และกลุ่มอนุรักษ์ชายฝั่งมหาชัย ได้เข้ามาร่วมมือกัน จนได้พัฒนายกระดับไปเป็นโครงการชุมชนสมุทรสาครร่วมใจฟื้นฟูป่าชายเลนและชายฝั่ง ซึ่งผลปรากฏว่าจากเดิมพื้นที่ชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์อย่างหลากหลาย และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและเป็นไปอย่างไม่ยั่งยืน ตลอดจนผลกระทบ อันเนื่องมาจากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และคุณภาพสิ่งแวดล้อมของระบบนิเวศทางทะเล และชายฝั่งที่สูญเสียความสมดุล ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ จะส่งผลกระทบต่อที่นำไปสู่ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ที่นับวันจะทวีความรุนแรงในหลายพื้นที่ ซึ่งจากความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วทำให้เกิดโครงการชุมชนสมุทรสาครร่วมใจฟื้นฟูป่าชายเลนและชายฝั่ง เพื่อป้องกันแก้ไขและฟื้นฟู และลดผลกระทบต่อระบบนิเวศทรัพยากรชายฝั่งที่มีอยู่ในพื้นที่รวมทั้งเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนกับหน่วยงานราชการ เอกชนและภาคีต่างๆ ในพื้นที่ และเน้นการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ตลอดจนการดูแลรักษาและป้องกันทรัพยากรชายฝั่งทะเล ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ซึ่งจาก 2 กรณีที่ได้กล่าวมาจึงสามารถเป็นเครื่องยืนยันถึงความสำคัญของการระดมพลังได้เป็นอย่างดี

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างมีความเห็นแตกออกเป็น 2 กลุ่มคือ มีพนักงานจ้างจำนวน 4 ท่านที่เห็นว่า ขั้นตอนการระดมพลังเป็นขั้นตอนที่จะช่วยสนับสนุนและ

ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยพนักงานกลุ่มนี้ร่วมกันให้เหตุผลไว้ว่า เป็นขั้นตอนแรกสุดของกระบวนการทั้งหมดที่จะส่งผลต่อขั้นตอนอื่นๆที่จะตามมา ซึ่งในขั้นตอนนี้ถึงสำคัญและเป็นเรื่องยากที่สุด 2 ประเด็น ที่จัดได้ว่าเป็นความท้าทายความสามารถในการบริหารงานของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลก็คือ อันดับแรกเป็นการสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกฝ่ายในหน่วยงาน ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่อาจกล่าวได้ว่ามีลักษณะเป็นนามธรรมสูงและเห็นผลช้า ถ้าเจ้าหน้าที่ของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลเองยังมองไม่เห็นความสำคัญหรือมองไม่เห็นภาพรวมและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวได้จริง ก็จะมีความรู้สึกขัดแย้ง ไม่อยากทำงาน พนักงานท่านหนึ่งกล่าวว่า “ในความเป็นจริงแล้วเจ้าหน้าที่ทุกคนก็ตั้งใจทำงานตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ก็อยากจะทำงานที่เห็นผลงานเร็ว ชัดเจน จับต้องได้ ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของงานด้านสิ่งแวดล้อม” เรื่องยากอันดับต่อมาก็คือ การแสวงหาการสนับสนุนทั้งจากฝ่ายต่างๆในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ตลอดจนถึงหน่วยงานภายนอก ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความสำเร็จและความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นกับกิจกรรมหรือโครงการที่จัดขึ้นมา ซึ่งการที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดสามารถระดมพลังจากภาคส่วนต่างๆ ได้มากเท่าไร โอกาสที่จะสามารถดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ให้สำเร็จก็จะเพิ่มสูงขึ้น และก็จะช่วยป้องกันปัญหาที่จะตามมาทีหลังได้อีกด้วย พนักงานจ้างท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “การระดมพลังเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมจะไม่สามารถสำเร็จได้เลย หากภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนไม่เห็นด้วย” นอกจากนี้พนักงานจ้างกลุ่มนี้ยังเห็นตรงกันว่า นอกจากความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ แล้ว ปัจจัยที่สำคัญอีกประการที่มาช่วยเพิ่มน้ำหนักให้ขั้นตอนการระดมพลังมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นก็คือ การดำเนินการเกี่ยวกับส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องและครบถ้วนนั้น ถือเป็นเรื่องใหม่ของทุกองค์การบริหารส่วนตำบล และด้วยข้อจำกัดด้านบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในด้านสิ่งแวดล้อมจริงๆ ของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ยิ่งทำให้ต้องได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานหลักโดยตรง การดำเนินงานจึงจะประสบความสำเร็จ ในขณะที่พนักงานจ้างอีก 4 ท่านมีความเห็นต่างออกไป โดยมองว่าขั้นตอนการสร้างต่อเนื่องเป็นขั้นตอนที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยพนักงานกลุ่มนี้ร่วมกันให้เหตุผลไว้ว่า ถ้าพิจารณาโดยยึดเป้าหมายของทั้ง 6 ยุทธศาสตร์แล้ว ก็จะพบว่าความสำเร็จหรือการบรรลุเป้าหมายของทุกยุทธศาสตร์จะสำเร็จไม่ได้เลย ถ้ากิจกรรมหรือโครงการต่างๆขาดความต่อเนื่อง ซึ่งสาเหตุสำคัญก็มาจากประเด็นที่ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องที่จะสร้างให้เกิดได้ภายในปีสองปี ตัวอย่างเช่น การฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมในชุมชนนั้น ไม่ได้หมายความว่าเราจะมุ่งฟื้นฟูเพียงอย่างเดียว เพราะไม่มีใครมาทำลายแล้ว โครงการที่จะจัดทำจะต้องมีลักษณะของการบูรณาการ ทั้งแก้ไข ป้องกัน ปราบปราม

ผู้กระทำผิด และฟื้นฟูไปพร้อมๆกัน แคมป์ยังต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานจนสมาชิกในท้องถิ่นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีใครบอกได้ว่าอีกกี่สิบปี การสร้างความต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน แต่สุดท้ายแล้วกลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า ทั้ง 3 ขั้นตอนต่างก็มีความสำคัญทั้งสิ้นที่จะช่วยขับเคลื่อนภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จ

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านนโยบายขององค์การสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคในขั้นตอนระดมพลังจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยได้ให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทั้งหมด ประกอบกับการดำเนินงานในด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อภาคส่วนต่างๆ จำนวนมาก และที่สำคัญจะต้องได้รับการยอมรับและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานจึงจะประสบความสำเร็จ แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่คิดต่าง โดยมองว่า ขั้นตอนการสร้างความต่อเนื่องเป็นขั้นตอนที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า งานด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะบรรลุเป้าหมายที่แท้จริงได้ก็ต่อเมื่อมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ดีทุกท่านต่างเห็นตรงกันว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 ขั้นตอนนั้นต่างก็มีความสำคัญและส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น ถ้าขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป หรือไม่สามารทำให้สมบูรณ์ได้ในทุกขั้นตอน การดำเนินงานก็จะไม่ประสบความสำเร็จ

3. ทฤษฎีการทางการบริหาร

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านทฤษฎีการทางการบริหาร ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ชี้ให้เห็นว่า ทฤษฎีการทางการบริหารส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบของตัวแปรด้านทฤษฎีการทางการบริหารเอาไว้ 6 ปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ (1) บุคลากร (2) เงินทุนหรืองบประมาณ (3) วัสดุสิ่งของ (4) การจัดการ (5) การตลาด และ(6) กระบวนการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบการสัมมนา จากที่กล่าวมาจึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ ทฤษฎีการทางการบริหารด้านใด ที่

ท่านเห็นว่าจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้สูงสุด และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านต่างความเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรทางการบริหารทุกด้านที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วแต่มีความสำคัญ และส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น จะมีเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ โดยมีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งกล่าวว่า “การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นงานที่มีมิติที่กว้าง การที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายนั้น จะต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในหลายๆ ด้านและมีจำนวนเพียงพอกับโครงการที่จะดำเนินงาน ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินโครงการที่เพียงพอ ต้องมีวัสดุสิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่ตรงกับความต้องการของโครงการ จะต้องมีการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจะต้องมีความสามารถในการใช้การตลาดเพื่อเชิญชวนให้ภาคส่วนต่างๆ มาให้การสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมานี้จะต้องสัมพันธ์ สอดคล้อง และสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้การดำเนินโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จสูงสุด” แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านต่างก็ให้นำหนักความสำคัญไปที่การจัดเตรียมความพร้อมด้านเงินทุนหรืองบประมาณว่าเป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า “โดยปกติแล้วงบประมาณของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะถูกจัดไว้สำหรับภารกิจด้านอื่นๆ ที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อประชาชนมากที่สุด อาทิ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นต้น ซึ่งจากรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะมีไม่มากนักสำหรับภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านเงินทุนหรืองบประมาณจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้างบประมาณในการดำเนินงานมีไม่เพียงพอ ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ” นอกจากนี้กลุ่มคณะผู้บริหารหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรทางการบริหารอีก 2 ด้านที่มีความสำคัญไม่แพ้งบประมาณก็คือ ด้านบุคลากรและด้านการตลาด ซึ่งจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะมีลักษณะที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านสูง เช่น การตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำ การตรวจวัดมลพิษ หรือการตรวจสอบการปล่อยก๊าซพิษของเครื่องจักร นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญอีกประการที่เจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมจะต้องมีก็คือ การประสานความขัดแย้งและความเข้าใจในบริบทของพื้นที่อย่างแท้จริง ซึ่งเจ้าหน้าที่ ที่จะมีคุณสมบัติ

ครบถ้วนได้นั้น ไม่สามารถที่จะไปซื้อตัวมาจากที่ต่างๆ ได้ แต่จำเป็นที่จะต้องฝึกฝน พัฒนาอบรม เจ้าหน้าที่ของเราที่อยู่ในพื้นที่ให้มีทักษะและความรู้เพิ่มเติม ซึ่งก็จะไปเกี่ยวพันกับเรื่องงบประมาณอีกอยู่ดี” และในส่วนเรื่องของด้านการตลาดนั้นก็มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ทั้งในประเด็นของการดำเนินโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ หรือการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือและการสนับสนุนจากภาคส่วนและเครือข่ายต่างๆ ให้เข้ามาช่วยในการดำเนินงาน และที่สำคัญที่สุดก็คือการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการทุกท่านได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันเกี่ยวกับการจัดเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรทางการบริหารไว้ว่า ทรัพยากรทางการบริหารทุกตัวล้วนแต่มีความสำคัญ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการจัดเตรียมความพร้อม และพัฒนาทรัพยากรในทุกด้าน ไปพร้อมๆ กัน แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มข้าราชการทุกท่านต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุดก็คือ ด้านเงินทุนหรืองบประมาณ โดยให้เหตุผลว่าเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงต้องใช้งบประมาณในการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมทางด้านบุคลากร ซึ่งทุกวันนี้ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่หลายๆ องค์การบริหารส่วนตำบลเจอเหมือนกันก็คือ จำนวนคนยังไม่พอกับงาน งานบางด้านยังไม่มีเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบโดยตรง เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีเงินจ้าง หรือการเตรียมความพร้อมด้านวัสดุสิ่งของที่ใช้ในการดำเนินงาน ถ้าไม่มีงบประมาณก็ไม่สามารถจะจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการต่างๆ ได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้กลุ่มข้าราชการยังได้ช่วยกันไล่เรียงลำดับความสำคัญของทรัพยากรทางการบริหารพร้อมทั้งให้เหตุผลตามลำดับดังนี้ รองลงมาคือด้านการตลาด เนื่องจากจำเป็นที่จะต้องใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเชื่อมั่นและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ ด้านกระบวนการทำงาน เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นั้น ถือเป็นงานที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังขาดความชำนาญ จึงควรที่จะกำหนดกระบวนการมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ด้านบุคลากร มีความสำคัญใน 2 ประเด็นคือ ด้านจำนวนต้องจัดเตรียมให้เพียงพอกับการดำเนินงานในแต่ละโครงการ และจะต้องเร่งพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ด้านเทคโนโลยี ด้านสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนถึงการบริหารความขัดแย้งในชุมชนเป็นต้น ด้านการจัดการ จะต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมและพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ถูกต้อง รวดเร็ว และสอดคล้องกับกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่กำลังดำเนินงานอยู่ และสุดท้ายคือด้านวัสดุสิ่งของ ที่จำเป็นจะต้องมี

การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน นอกจากนี้กลุ่มข้าราชการได้เสนอแนวทางในการร่วมกันสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหารระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยกันเอง หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอื่นๆ การจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ร่วมกัน ก็จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยประหยัดงบประมาณและทรัพยากรทางการบริหารด้านอื่นๆ ได้ อาทิ การร่วมกันจัดโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือและป้องกันปัญหาอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งโครงการในลักษณะดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เคียงกัน มีสภาพแวดล้อมและบริบทคล้ายๆกัน ก็สามารถรวมตัวกันจัดกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างมีความเห็นแตกต่างกันออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มแรกพนักงานจ้างจำนวน 3 ท่าน มีความเห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ เป็นปัจจัยจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการมีงบประมาณที่เพียงพอ จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งสามารถมีความพร้อมในด้านอื่นๆ ตามมาเช่น มีเงินจ้างเจ้าหน้าที่เพิ่ม มีเงินในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการมีงบประมาณในการดำเนินโครงการต่างๆให้เกิดความต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมมีโอกาสบรรลุเป้าหมายเพิ่มสูงขึ้น กลุ่มที่สองเป็นพนักงานจ้างจำนวน 3 ท่านที่มองว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านการตลาด เป็นปัจจัยจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดสามารถใช้การตลาดเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ดี ก็จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นกับประชาชนในท้องถิ่น และภาคส่วนต่างๆ ในการที่จะเต็มใจเข้ามามีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนในการดำเนินงาน เพราะภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งสิ้น ซึ่งถ้าทุกภาคส่วนเกิดความเชื่อมั่นในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ ก็จะให้การสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหารด้านอื่นๆที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงานตามมาเอง กลุ่มที่สามเป็นพนักงานจ้างจำนวน 2 คน ที่มีความเห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านบุคลากร เป็นปัจจัยจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ทุกวันนี้ปัญหาที่เหมือนกันเกือบทุกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ทำให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ ก็เพราะว่าจำนวนของเจ้าหน้าที่ มีไม่เพียงพอที่จะดำเนินการด้านนี้โดยเฉพาะ ส่วนใหญ่ก็จะคาบเกี่ยวกันเป็นกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือบางที่ก็ให้ฝ่ายนโยบายและแผนลงมาดำเนินการควบคู่กันไป ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษา

คุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ส่วนใหญ่ทำๆ ทยุคๆ ไม่เห็นผลงานอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่สำคัญก็คือ การขาดเจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามาดูแล ด้านนี้โดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า จริงๆ แล้ว ทรัพยากรทางการบริหารทุกด้านที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วล้วนแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น และองค์การบริหาร ส่วนตำบลแต่ละแห่งก็ควรที่จะมีการจัดเตรียมความพร้อมของทรัพยากรในทุกด้าน และยังได้ร่วมกัน กล่าวถึงทรัพยากรทางการบริหารด้านการจัดการ และด้านกระบวนการทำงานเอาไว้ค่อนข้างน่าสนใจว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เกิด ประโยชน์สูงสุดนั้น แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี สามารถ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชนได้อย่าง ทันทั่วถึง และต้องมีกระบวนการในการทำงานที่เป็นระบบ มีการกำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานให้ เป็นแบบเชิงรุกมากยิ่งขึ้น มีการวางแผนที่ดี มีขั้นตอนที่ชัดเจน มีการควบคุมและตรวจสอบที่มี ประสิทธิภาพ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จเพิ่ม มากขึ้น

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านทรัพยากรทางการ บริหาร สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรทางการบริหารทุกด้านล้วนแต่มี ความสำคัญและจะเป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบาย ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น แต่ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ทรัพยากร ทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิด ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจก การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน และการมีเงินทุนหรืองบประมาณที่เพียงพอจะช่วย สนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมีความพร้อมในทรัพยากรด้านอื่นๆ ตามมา แต่ก็ยังมีกลุ่ม ตัวอย่างส่วนหนึ่งที่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านการตลาดมีความสำคัญที่สุด เนื่องจาก จำเป็นต้องใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเชื่อมั่นและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ และก็มีกลุ่ม ตัวอย่างอีกบางส่วนที่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจาก ปัญหาที่ทำให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมไม่ประสบความสำเร็จก็คือ การขาดเจ้าหน้าที่ที่จะเข้า มารับผิดชอบดูแลด้านสิ่งแวดล้อมโดยตรงและต่อเนื่อง

4. โครงสร้างองค์การ

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านโครงสร้างองค์การที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ชี้ให้เห็นว่า โครงสร้างองค์การส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบของตัวแปรด้าน โครงสร้างองค์การเอาไว้ 3 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่ (1) โครงสร้างองค์การขนาดใหญ่แบบเครื่องจักร (2) โครงสร้างองค์การตามวิชาชีพ และ(3) โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบการสัมมนา จากที่กล่าวมาจึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ ด้านโครงสร้างองค์การในรูปแบบใด ที่ท่านเห็นว่าจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้สูงสุด และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มคณะผู้บริหารได้กล่าวถึงโครงสร้างองค์การไว้อย่างสอดคล้องกันว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานราชการหน่วยงานหนึ่ง ที่ยังคงต้องบริหารงานภายใต้กรอบของกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ตามระบบราชการทั่วไป และคงจะเป็นการยากที่จะทำการปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามใจตนเอง แต่สิ่งที่ตัวองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถทำได้เองและกำลังดำเนินการอยู่ก็คือ การปรับกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงานให้มีความกระชับ คล่องตัว และรวดเร็วมากขึ้น เพื่อเป็นปัจจัยช่วยให้การดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น โดยกลุ่มคณะผู้บริหารต่างเห็นตรงกันว่า โครงสร้างองค์การในรูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากฝ่ายต่างๆ ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเอง และหน่วยงาน องค์กร และเครือข่ายจากภายนอก การดำเนินงานจำเป็นต้องมีการทำงานเป็นทีมและปรึกษาหารือร่วมกัน ต้องมีการติดต่อประสานงานกัน โดยตรงเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันและเหมาะสมกับสถานการณ์ และที่สำคัญในการร่วมมือกันในการทำงานจะต้องแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน และทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานจะสามารถติดต่อประสานงานกันได้โดยตรง จึงเหมาะกับโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม มากที่สุด นอกจากนี้โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ที่มีลักษณะยืดหยุ่น คล่องตัว และตอบสนอง

ต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงได้ดี เหมาะที่จะนำมาปรับใช้ในดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ที่มีความต้องการในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ ประกอบกับปัจจุบันการดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ก็จะออกมาในรูปของโครงการต่างๆ อาทิ โครงการโรงเรียนสิ่งแวดล้อมระดับตำบล โครงการชุมชนสมุทรสาครร่วมใจฟื้นฟูป่าชายเลนและชายฝั่ง และโครงการบำบัดน้ำเสียขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ เป็นต้น ซึ่งแต่ละโครงการก็จะมีเป้าหมายและลักษณะการดำเนินงานโดยเฉพาะแตกต่างกันออกไป โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งได้กล่าวถึงข้อดีของการบริหารงานตาม โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม“การบริหารงานโดยใช้รูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้บริหารได้มาก เนื่องจากเมื่อผู้บริหารได้ทำการวางแผนและมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบในแต่ละฝ่ายของโครงการแล้ว ผู้บริหารก็จะมีหน้าที่เฉพาะในส่วนของการควบคุมการดำเนินงาน การให้การสนับสนุน การเป็นแกนหลักในการประสานงานกับทุกฝ่าย และคอยแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยอาจจะไม่ต้องลงไปดำเนินการหรือควบคุมเองอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้บริหารมีเวลาไปบริหาร โครงการอื่นๆ อีกหลายโครงการได้ในเวลาเดียวกัน”

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษพบว่ากลุ่มข้าราชการมีความเห็นสอดคล้องกันว่า โครงสร้างองค์การบริหารในรูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่าเป็นโครงสร้างการทำงานที่จะช่วยให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง เนื่องจากมีลักษณะการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ซึ่งแต่ละฝ่ายก็จะมีความชำนาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไป การทำงานร่วมกันและการปรึกษาหารือร่วมกัน จะทำให้เกิดการกระจายงาน ซึ่งเมื่อมีการแบ่งงานให้กับพนักงานฝ่ายต่างๆ แยกกันไปรับผิดชอบในส่วนที่ตนเองถนัด ย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะต้องทำเองทุกอย่าง นอกจากนี้โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรมยังมีความเป็นประชาธิปไตยสูง เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันแสดงความคิดเห็น และเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงาน อันจะช่วยป้องกันความผิดพลาดเสียหายที่จะตามมาได้เป็นอย่างดี โดยข้าราชการท่านหนึ่งได้อธิบายและชี้ให้เห็นภาพของประโยชน์ในการบริหารงานด้วย โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรมว่า “ผลสำเร็จของการบริหารงานแบบ โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรมที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครก็คือ โครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของหลายๆ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานจนสามารถฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลนได้เป็นอย่างมาก อาทิ โครงการจิตอาสาอนุรักษ์ธรรมชาติป่าชายเลน โครงการจิตอาสาพัฒนาผืนป่าชายเลน และโครงการเก็บขยะชายฝั่งและปลูกป่าชายเลนเป็นต้น ก็ล้วนแต่ใช้รูปแบบในลักษณะการบริหารงานด้วย โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรมทั้งสิ้น ซึ่ง

เบื้องหลังกว่าจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายเริ่มตั้งแต่ การสำรวจและระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน การปรับปรุงและบำรุงรักษาสภาพแวดล้อม การขอความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ การเบิกจ่ายงบประมาณ ตลอดจนถึงการประชาสัมพันธ์เพื่อขอการสนับสนุนทั้งกำลังกายและทรัพย์จากภาคส่วนต่างๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ และใช้รูปแบบการดำเนินงานที่ควบคู่กันไป ฝ่ายให้ความรู้ก็ทำหน้าที่อธิบายทำความเข้าใจให้เห็นถึงความสำคัญ ฝ่ายฟื้นฟูก็ดำเนินการไป ฝ่ายที่ปลูกเพิ่มเติมก็ดำเนินการไป กระบวนการเหล่านี้จะต้องอาศัยความร่วมมือและประสานงานจากหลายฝ่าย ซึ่งจะต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กัน จึงจะประสบผลสำเร็จ ซึ่งความสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ ที่กล่าวมา จะเป็นลักษณะของการดำเนินงานตามโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม” นอกจากนี้กลุ่มข้าราชการ ยังได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบโครงสร้างองค์การในลักษณะอื่นๆ เอาไว้ดังนี้ สำหรับ โครงสร้างองค์การขนาดใหญ่แบบเครื่องจักร ข้าราชการหลายท่านเห็นตรงกันว่า มีข้อเสียมากกว่าข้อดี และไม่เหมาะกับการนำมาปรับใช้กับการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีการบริหารงานที่เชื่องช้า ไม่ทันกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลง และเป็นสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ นอกจากนั้นยังไม่สนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ เพราะกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของระบบราชการจะเป็นตัวจำกัดกรอบความคิดของเจ้าหน้าที่ ทำให้ไม่กล้าที่จะคิดทำอะไรใหม่ๆ เพราะกลัวผิดระเบียบ ทำให้พนักงานขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะต้องทำตามระเบียบเดิมๆ ทั้งๆ ที่บางเรื่องก็รู้ว่าสามารถทำให้ดีกว่าหรือรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ได้ ส่วนโครงสร้างองค์การตามวิชาชีพนั้น หลายท่านเห็นตรงกันว่า มีข้อดีตรงที่เจ้าหน้าที่จะมีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน และแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตนเองในการปฏิบัติงาน แต่ข้อเสียก็คือ มีอัตราความเสี่ยงสูงในกรณีที่เกิดความผิดพลาดขึ้น แล้วต่างคนต่างแก้ปัญหาตามใจตนเองหรือตามที่ตนถนัด ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และส่งผลเสีย ในภาพรวม ซึ่งก็ไม่น่าจะเหมาะสำหรับการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า โครงสร้างองค์การในรูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า การทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการที่จะองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลสำเร็จสูงสุดได้นั้น นอกจากจะต้องมีการติดต่อประสานงานกันเองภายในองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ยังจะต้องมีการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ในหลายระดับอาทิ ระดับจังหวัด กรม

กระทรวง ความร่วมมือจากภาคประชาชนและภาคเอกชน ตลอดจนถึงกลุ่ม องค์กร และเครือข่าย ด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ อีกด้วย นอกจากนี้ในสภาพความเป็นจริงพบว่า มีปัจจัยหลายประการที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้มากที่สุด ดังนั้น โครงสร้างของการทำงานจะต้องไม่แข็งจนเกินไป ต้องสามารถยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ได้ตลอดเวลา เพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว นอกจากนี้พนักงานจ้างหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า การดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมด้วยโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน อยากที่จะทำงาน เพราะรู้สึกว่าเป็นเรื่องใหม่ ที่มีจุดเริ่มต้นและมีจุดสิ้นสุดโครงการ ต่างจากการทำงานประจำที่ต้องทำไปตลอดจนตายหรือจนเกษียณอายุ ซึ่งทำให้ดูน่าเบื่อ ไม่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และการดำเนินงานด้วยโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะทำให้ทุกภาคส่วนได้ปรึกษาหารือกัน และเปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้การทำงานของแต่ละฝ่ายต่างๆ และส่งเสริมให้มีการร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ความสัมพันธ์ของภาคส่วนต่างๆ ที่ได้เข้ามาร่วมกันดำเนินงานมีความเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น โดยกลุ่มพนักงานจ้างได้กล่าวถึงโครงสร้างองค์กรในรูปแบบอื่นๆ ว่า สำหรับโครงสร้างองค์กรขนาดใหญ่แบบเครื่องจักรนั้นยังคงจำเป็นต้องมีอยู่ แต่ควรปรับปรุงให้มีความกระชับมากขึ้น โดยการลดขั้นตอนในการทำงานที่ไม่จำเป็น หรือตัดสายการบังคับบัญชาให้สั้นลงเพื่อเพิ่มความคล่องตัว ใน การปฏิบัติงาน ก็จะช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ส่วนรูปแบบส่วนโครงสร้างองค์กรตามวิชาชีพนั้น หลายท่านเห็นตรงกันว่า น่าจะเป็นเรื่องใหม่สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล และไม่น่าจะนำมาใช้ได้จริงในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รับผิดชอบ

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านโครงสร้างองค์กรสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นตรงกันว่า โครงสร้างองค์กรในรูปแบบ โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องโครงสร้างการทำงานที่จะช่วยให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว มีการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ซึ่งแต่ละฝ่ายก็จะมี ความชำนาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไป การทำงานร่วมกันและการปรึกษาหารือร่วมกันจะทำให้เกิดการกระจายงาน ซึ่งเมื่อมีการแบ่งงานให้กับพนักงานฝ่ายต่างๆ แยกกันไปรับผิดชอบในส่วนที่ตนเองถนัด นอกจากนี้การดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของ

ประชาชนให้ได้มากที่สุด ดังนั้นโครงสร้างของการทำงานจะต้องไม่แข็งจนเกินไป ต้องสามารถยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ได้ตลอดเวลา เพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว

5. ภาวะผู้นำ

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านภาวะผู้นำ ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดลักษณะของภาวะผู้นำตามแนวคิดของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปเอาไว้ 4 ลักษณะด้วยกันได้แก่ (1) การสร้างบารมี (2) การสร้างแรงบันดาลใจ (3) การกระตุ้นทางปัญญา และ (4) การให้ความสำคัญเป็นรายบุคคล ซึ่งมีรายละเอียดดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบการสัมมนา จากที่กล่าวมาจึงนำมาสู่ประเด็นคำถาม คือ พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหารในลักษณะใด ที่ท่านเห็นว่าจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้สูงสุดและทำไมจึงเป็นเช่นนั้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารได้กล่าวถึงภาวะผู้นำไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ในการบริหารงานไม่ว่าจะเป็นภารกิจด้านใด ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำและความสามารถในด้านต่างๆ อาทิ การกำหนดทิศทางและการจัดระบบการปฏิบัติงาน การวางแผน การตัดสินใจ การบริหารทรัพยากร การสร้างแรงกระตุ้นและจูงใจให้กับพนักงาน ตลอดจนจนถึงการเป็นผู้ประสานงาน และแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการทำงาน ทำให้สามารถกล่าวได้ว่าภาวะผู้นำมีความสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนภารกิจด้านต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และยังเห็นว่าภาวะผู้นำเป็นเรื่องของความสามารถส่วนตัว เป็นทักษะที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงาน ที่จะแสดงออกมาให้เจ้าหน้าที่รวมถึงภาคส่วนต่างๆ ได้เห็น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าตนเองมีคุณลักษณะของภาวะผู้นำมากน้อยเพียงใด ซึ่งความเชื่อมั่นนี้จะส่งผลโดยตรงต่อการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีมิติที่กว้าง มีบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และต้องประสานผลประโยชน์กับทุกภาคส่วนที่จะได้รับผลกระทบให้ได้ ซึ่งกลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปที่ผู้วิจัยได้กล่าวมา ว่ามีความสำคัญและจำเป็นมากต่อดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเห็นตรงกันว่า

คุณลักษณะทั้ง 4 ประการของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปนั้น จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้ดีทั้งหมด ซึ่งในความเป็นจริงนั้นคงจะเป็นเรื่องยากที่จะมีผู้บริหารคนใดมีพร้อมทั้ง 4 ลักษณะ แต่ทุกท่านต่างมีความเห็นตรงกันว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปในลักษณะการสร้างบารมี จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานที่ต้องใช้ระยะเวลาและความต่อเนื่อง จึงจะสามารถเห็นผลสำเร็จได้อย่างชัดเจน ในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจำเป็นต้องมองภาพรวมของผลที่จะเกิดขึ้นให้ออกต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล แล้ววางแผนจัดลำดับในการดำเนินงานออกมาให้เป็นขั้นตอนต่างๆ ที่ชัดเจน มีความสามารถในการระดมพลังและความร่วมมือจากทุกฝ่ายให้เข้ามาร่วมกันดำเนินงาน ซึ่งในประเด็นนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องแสวงหาแนวทางในการทำให้ทุกภาคส่วนเชื่อมั่นยอมรับในอุดมการณ์ วิสัยทัศน์ และแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ตลอดจนประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและต่อเนื่อง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมนั้นมีความสำคัญมากและส่งผลกระทบต่อทุกคน ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจในกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่จะดำเนินงานอย่างแท้จริง มีวิสัยทัศน์และที่สำคัญจะต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ดังกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานให้ได้ ซึ่งลักษณะของการถ่ายทอดที่ดีที่สุดก็คือ การทำให้เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเห็นถึงความตั้งใจในการดำเนินโครงการนั้นๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง” นอกจากนี้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่งได้ให้ข้อสังเกตว่า “การสร้างบารมีไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่ายๆ สำหรับทุกคน เพราะแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะมีขนาดแตกต่างกันไป บารมีของผู้บริหารจะมากจากความศรัทธาของเจ้าหน้าที่ที่ได้เห็นถึงการประพฤติปฏิบัติที่ดี ความตั้งใจจริง และความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานด้วยความตั้งใจจริง เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีก็จะปฏิบัติตามต่อไป จนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ”

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำคือสิ่งที่ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นจะต้องมี โดยภาวะผู้นำจะช่วยทำให้ผู้บริหารได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ เช่น ทักษะด้านการบริหารงาน การจูงใจพนักงาน การสร้างทัศนคติที่ดีและความเชื่อมั่นต่อนโยบาย การให้ความร่วมมือเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่เกิดความกระตือรือร้น และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานตามนโยบายอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่เป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจกล่าวได้ว่า ผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำในการสร้างแรงกระตุ้นและจูงใจให้เจ้าหน้าที่ดำเนินงานตามข้อสั่งการให้สำเร็จภายใต้กรอบระยะเวลา และเงื่อนไขที่กำหนด ทั้งนี้ ผู้บริหารอาจใช้เครื่องมือหรือเทคนิคทางการบริหารเพื่อจูงใจให้พนักงาน เช่น การให้รางวัลด้วยการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง โดยใช้

ผลงานเป็นประเด็นหลักในการพิจารณา การส่งเสริมให้พนักงานได้เข้ารับการศึกษอบรมตามความสมัครใจ การให้โอกาสนำเสนอแนวคิดในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอนาคต เป็นต้น และได้กล่าวเพิ่มเติมว่าคุณลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิบัติที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดล้วนแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น และการที่องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งจะสามารถดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จได้สูงสุดนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องมีคุณลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิบัติครบทั้ง 4 ประการ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มข้าราชการส่วนใหญ่จำนวน 5 ท่าน ได้ให้นำหนักไปที่คุณลักษณะของการสร้างบารมีว่า เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นงานที่มีมิติที่หลากหลาย ครอบคลุมในหลายเรื่องหลายประเด็น ใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานนานถึงจะเห็นผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลักษณะของภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมดังที่ได้กล่าวมา จำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในโครงการนั้นๆ จะต้องมีความเข้าใจ ความเชื่อมั่นในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในภาพรวมของนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้บริหารจะมีบทบาทสำคัญในการที่จะต้องสร้างความเชื่อมั่น ผลักดันให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรบริหารส่วนตำบลเกิดวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานร่วมกัน ตลอดจนถึงสนับสนุนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ซึ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นคุณลักษณะของการสร้างบารมี ส่วนกลุ่มข้าราชการอีก 3 ท่านเห็นต่างออกไปว่า ลักษณะของการกระตุ้นทางปัญญา เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่จะถูกผลิตออกมาในรูปของโครงการต่างๆ ที่ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไปแสวงหาแนวทางและการสนับสนุนในการดำเนินงาน ต้องมีการคิดและออกแบบโครงการต่างๆให้มีความน่าสนใจ น่าเข้าร่วม และไม่น่าเบื่อ ตรงจุดนี้เป็นส่งสำคัญข้าราชการท่านหนึ่งยกตัวอย่างว่า “วันนี้ถ้าต้องการปลูกฝังให้เด็กๆ รู้จักรักษาสีเขียวในชุมชนแล้วจัดให้เด็กเข้ามานั่งในห้องเรียน แล้วก็สอนไปเรื่อยๆ รับรองว่าไม่เกิดประโยชน์แน่นอน ไม่มีเด็กที่ไหนอยากฟัง ผู้รับผิดชอบโครงการจำเป็นต้องหากิจกรรมที่สนุกสนาน น่าสนใจ เพื่อเชิญชวนให้เด็กเข้ามาทำกิจกรรม แล้วค่อยเสริมความรู้เข้าไป” ประกอบกับโครงการต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ผู้บริหารของแต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบลจึงควรมีการกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแสวงหาแนวทางในการดำเนินงานและการปัญหาที่เหมาะสมกับแต่ละโครงการ สนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ก็จะทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหารในลักษณะการสร้างบารมี จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อภาระงานของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างมาก ถ้าผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมา และสามารถถ่ายทอดมายังเจ้าหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์การดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นภารกิจด้านใดก็จะง่ายขึ้น ถูกต้อง ตรงประเด็น และมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น ส่วนการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ก็จะช่วยส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม พนักงานจ้างท่านหนึ่งพูดมาว่า “ไม่ต้องคิดอะไรมากในประเด็นนี้ เอาแค่เรื่องง่ายๆ ถ้าปลัดมาทำงานเช้า จะมีเจ้าหน้าที่คนไหนมาสายรีเปล่า” นอกจากนี้กลุ่มพนักงานจ้างยังได้ร่วมกันกล่าวเกี่ยวกับภาวะผู้นำไว้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสำหรับขับเคลื่อนภารกิจตามนโยบายให้มีประสิทธิภาพนั้น ไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว แต่ผู้บริหารจะต้องพิจารณาสถานการณ์และบริบทแวดล้อมของพื้นที่และหน่วยงานของตนเป็นหลัก เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีหลากหลายประเภท ซึ่งบางคนชอบการพูดจาดีๆ บางคนชอบการทำงานที่มีรางวัลเป็นเป้าหมาย บางคนชอบทำงานกับผู้บริหารที่ตนถูกใจ แต่บางคนก็ชอบให้บังคับกำหนดเส้นตายและบทลงโทษในการทำงาน ทำให้ผู้บริหารจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการให้เหมาะสมกับพนักงานที่จะมอบหมายภารกิจให้ และสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาคือ เมื่อต้อง “ทำงานกับคน ก็ต้องเข้าใจคน และเข้าใจบริบทของหน่วยงาน” ดังนั้น การใช้ภาวะผู้นำของผู้บริหารเพื่อกระตุ้นจูงใจเจ้าหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมองให้รอบด้าน โดยมีข้อมูลให้ครบถ้วน ตรงประเด็น และเป็นปัจจุบัน เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่รู้สึกได้ว่า ผู้บริหารมีเหตุผลในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้กลุ่มพนักงานจ้างยังเห็นว่า ผู้บริหารที่ดีต้องใช้วิธีการจูงใจในการปฏิบัติงานด้วยการกระจายอำนาจ โดยมอบหมายภารกิจตามนโยบายและมอบอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาให้แก่เจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะเพื่อช่วยให้นำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ ผู้บริหารต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายหรือข้อสั่งการอย่างเพียงพอ และทำการพิจารณาสถานการณ์ให้รอบคอบก่อนตัดสินใจกำหนดแนวทางดำเนินการ ต้องมีทักษะการจูงใจเจ้าหน้าที่ และทำให้เจ้าหน้าที่มีความเชื่อมั่นว่า ตนเองมีศักยภาพและมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องกล้าและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น โดยมีการศึกษาถึงความเป็นไปได้ของผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นในแต่ละนโยบาย เพื่อนำไปสู่การวางแผนบริหารความเสี่ยงสำหรับป้องกันความผิดพลาดในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติงานตามนโยบายหรือข้อสั่งการ รวมถึงเข้าใจถึงศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามนโยบาย ต้องส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามนโยบาย รวมถึงใช้เทคนิคการจูงใจที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่แต่ละ

คนในการขับเคลื่อนภารกิจที่มอบหมาย และสุดท้ายต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจในระยะยาว

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านภาวะผู้นำ สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหารในลักษณะการสร้างบารมี จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า ทัศนคติของผู้บริหารมีความสำคัญและส่งผลต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างมาก ถ้าผู้บริหารมีทัศนคติที่ชัดเจน แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา และสามารถถ่ายทอดมายังเจ้าหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็จะง่ายขึ้น ถูกต้องตรงประเด็น และมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่เห็นต่าง โดยมองว่า ลักษณะของการกระตุ้นทางปัญญา เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่จะถูกผลิตออกมาในรูปของโครงการต่างๆ ซึ่งผู้บริหารควรที่จะกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแสวงหาแนวทางในการดำเนินงานและการปัญหาที่เหมาะสมกับแต่ละโครงการ สนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ก็จะทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

6. การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ชี้ให้เห็นว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบของการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายไว้ 4 รูปแบบด้วยกันได้แก่ (1) เครือข่ายการปรึกษาหารือ (2) เครือข่ายการจ้างเหมา (3) เครือข่ายภาคประชาสังคม และ (4) เครือข่ายร่วมปฏิบัติการ ซึ่งมีรายละเอียดดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบการสัมมนา จากที่กล่าวมาจึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบใด ที่ท่านเห็นว่าจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติใน อบต. ของท่านได้สูงสุด และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายทั้ง 4 รูปแบบที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึง ล้วนแต่สามารถช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้ทั้งสิ้น แต่ประเด็นสำคัญคือควรเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับภารกิจและช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล โดยคณะผู้บริหารทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงที่สุด โดยให้ความเห็นว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการระบุถึงระดับการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร มีการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเปิดกว้าง ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมจึงจะประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยกลุ่มคณะผู้บริหารหลายท่านได้ร่วมกันยกตัวอย่างการดำเนินงานในลักษณะของเครือข่ายร่วมปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสมุทรสาคร โครงการหนึ่ง ที่ได้รับรางวัลจากสถาบันพระปกเกล้า สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่มีความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐเอกชน และประชาสังคม ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งถึงแม้จะไม่ใช่งานดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็ถือได้ว่าเป็นแม่แบบที่หลายๆองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำไปถอดบทเรียนเพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่ของตน โดยจุดเริ่มต้นของโครงการดังกล่าวสืบเนื่องมาจากความตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่พบว่าจังหวัดสมุทรสาครมีปัญหาระบาด น้ำเสีย ขยะ อากาศเสีย ป่าชายเลนเสื่อมโทรมและชายทะเลถูกกัดเซาะ ซึ่งปัญหาดังกล่าวได้กระจายไปอย่างกว้างขวางและมีแนวโน้มว่าจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ยากต่อการจัดการ และเห็นว่าหน่วยงานรัฐเพียงฝ่ายเดียวไม่อาจแก้ไขปัญหาได้สำเร็จและมีความยั่งยืน ควรที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากคนในท้องถิ่นและการให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมให้กลับคืนดังเดิม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาครจึงได้ริเริ่มโครงการโรงเรียนสิ่งแวดล้อม โดยจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนระยะสั้นให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 โดยเน้นกระบวนการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสาครใน 4 ด้าน คือ ปัญหาน้ำเสีย อากาศเสีย ขยะมูลฝอย และป่าชายเลน โดยมีโรงเรียนในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 16 แห่ง เข้าร่วมเป็นเครือข่าย นักเรียนและเครือข่ายที่เข้ารับการศึกษอบรมจากโรงเรียนสิ่งแวดล้อมจะ

กลับไปถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการศึกษาอบรมให้กับเพื่อนๆ โดยการจัดตั้งชมรมและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียนและชุมชน เช่น ชมรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม ธนาคารขยะ นอกจากนี้ ยังได้ร่วมกับหน่วยงานภายนอก ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ กลุ่ม NGO โดยได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ และเชิญนักเรียนโรงเรียนสิ่งแวดล้อมเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้ สำหรับกิจกรรมที่สำคัญ คือ โครงการปักไม้ไผ่ชะลอของแรงคลื่นลดการกัดเซาะชายฝั่งทะเล โดยบูรณาการร่วมกับจังหวัด หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป ซึ่งนักเรียนโรงเรียนสิ่งแวดล้อมเข้าไปจัดกิจกรรมเพาะชำกล้าไม้ชายเลนและปลูกป่า โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสนับสนุนงบประมาณและพื้นที่ดำเนินการ ซึ่งหลังจากดำเนินการมาได้ระยะหนึ่งสามารถเห็นผลของความยั่งยืนโดยเกิดตะกอนดินเลนเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนเกิดการขับเคลื่อนของมวลชนโดยการวิจัยโครงการปักไม้ไผ่อย่างแพร่หลาย และประชาชนได้เข้ามาจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลนจำนวนมากทั้งจากจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดอื่น ๆ จากที่กล่าวมาทำให้หลายๆ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมั่นใจว่าการดำเนินงานในลักษณะเครือข่ายร่วมปฏิบัติงานจะช่วยสนับสนุนให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อม มีโอกาสประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า ไม่สามารถบอกได้ว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบใดที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยได้ร่วมกันให้เหตุผลว่า รูปแบบการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายทั้ง 4 รูปแบบนั้นดีทั้งหมดและช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้ทั้งสิ้น อยู่ที่ว่าโครงการใดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลใดจะเหมาะสมกับรูปแบบใด โดยกลุ่มตัวอย่างทุกท่านได้ช่วยกันอภิปรายความเหมาะสมในแต่ละรูปแบบดังนี้ สำหรับเครือข่ายการศึกษาหรือ เหมาะกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่เพิ่งจะเริ่มทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับง่าย ๆ ไม้ใหญ่และยุ่งยากมากนัก เช่น การจัดการขยะมูลฝอยด้วยตัวเอง หรือการเก็บขยะในแหล่งน้ำขนาดเล็กไม่ใหญ่มากนัก ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจะเปิดโอกาสให้องค์กรที่เป็นหน่วยงานภายนอก และประชาชนในท้องถิ่นได้แสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ และร่วมให้คำปรึกษาเกี่ยวกับมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงาน แต่ท้ายที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลยังคงเป็นผู้ตัดสินใจในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเอง ซึ่งรูปแบบนี้ก็จะไม่เหมาะกับโครงการที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลยังมีไม่เพียงพอที่จะเป็นเจ้าภาพเองได้ทั้งหมด ส่วนเครือข่ายการจ้างเหมา จะเหมาะกับภารกิจหรือโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถทำได้ดีกว่าหน่วยงานภายนอก หรืออาจจะไม่คุ้มค่าในการลงทุน เช่น การจัดฝังกลบขยะที่มีจำนวนมาก ก็จะใช้วิธีในรูปแบบของการทำสัญญาจ้าง ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งในฐานะผู้ว่าจ้าง กับหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นผู้รับเหมา โดยที่หน่วยงานที่เป็น

ผู้รับเหมาจะมีบทบาทหลักในการปฏิบัติงานและรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน โดยผู้ว่าจ้างจะมีหน้าที่ในการกำกับดูแล และตรวจสอบให้หน่วยงานผู้รับเหมาดำเนินการตามที่ตกลงกันได้ แต่ข้อเสียของรูปแบบนี้ก็คือ จะเป็นการเปิดช่องทางให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันได้ง่าย และการตัดสินใจหากไม่สอบถามความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ที่มีโอกาสที่จะได้รับการต่อต้านสูง ส่วนเครือข่ายภาคประชาสังคม เหมาะสำหรับการบริหารส่วนตำบลที่ได้มีการดำเนินงานหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้วอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีเครือข่ายและความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ที่เข้มแข็ง ประชาชนให้ความสนใจและอยากเข้ามามีส่วนร่วมด้วยความเต็มใจ ซึ่งรูปแบบนี้ทางกลุ่มข้าราชการมองว่าน่าจะก่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานมากที่สุด เพราะเป็นการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างไม่เป็นทางการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีหน้าที่ในการกระตุ้นและจูงใจให้ภาคประชาชนเข้ามามีบทบาทหลักในการดำเนินงานในท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งให้การสนับสนุนและส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ตามความจำเป็นเพื่อให้ภาคประชาชนรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง อันจะช่วยส่งเสริมให้การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาคประชาชนอยู่ในระดับสูงเพิ่มมากขึ้น ส่วนเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ น่าจะเหมาะกับการดำเนินงานหรือ โครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีขนาดกลางและผ่านการดำเนินงานแบบเครือข่ายปรึกษาหารือมาหลายครั้งจนมีประสบการณ์ในการดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมพอสมควรแล้ว ก็จะเริ่มขยับขึ้นไปอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการระบุถึงระดับการแลกเปลี่ยนทรัพยากร เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร มีการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเปิดกว้าง

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างมีความเห็นแตกต่างกัน ออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มพนักงานจ้างกลุ่มแรกจำนวน 5 คนมองว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการ นำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงที่สุด โดยให้ความเห็นว่า การดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้อง มีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน การร่วมมือกันในการดำเนินงานจะช่วยก่อให้เกิดเป็นกรณีศึกษา บางครั้งปัญหาที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งเจออาจจะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับที่อีกแห่งหนึ่งเจอ ดังนั้นการเข้ามาร่วมกันดำเนินงานร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ จะทำให้ทราบถึงปัญหาข้อจำกัด ซึ่งก็จะสามารถร่วมกันปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆให้ประสบผลสำเร็จเพิ่มขึ้นได้ การร่วมมือกันในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมจากหลายๆภาคส่วนนั้น มักจะได้รับผลตอบแทนที่ดีกว่าการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเพียงลำพัง ประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น

มากกว่า นอกจากนี้การร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมในการพัฒนาจะเป็นการช่วยประหยัดทรัพยากรด้านต่างๆ อันจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่กลุ่มพนักงานจ้างอีก 3 คนมองต่างออกไปว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายภาคประชาสังคม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ถ้ามองที่เจตนารมณ์ของเป้าหมายแต่ละยุทธศาสตร์ก็จะพบว่า ต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาร่วมแก้ปัญหา ป้องกัน ฟื้นฟู อุปโภคบริโภค และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยความรักความหวงแหนและตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรเหล่านั้น ต้องการให้เกิดการรวมกลุ่มกันขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตน ซึ่งในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นั้น น่าจะเหมาะกับรูปแบบของเครือข่ายภาคประชาสังคม ที่มีลักษณะของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและร่วมมือกันในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ โดยในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจะเข้าไปมีบทบาทในการสนับสนุนให้ภาคประชาชนรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง และมีบทบาทหลักในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะคอยให้ความช่วยเหลือหรือให้การสนับสนุนการดำเนินงานของภาคประชาชนในด้านต่าง ๆ ตามความจำเป็น เพื่อเสริมสร้างให้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในเครือข่ายการทำงานลักษณะอยู่ในระดับเพิ่มสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีประเด็นที่กลุ่มพนักงานจ้างเห็นพ้องต้องกันก็คือ ลักษณะของการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายทั้ง 4 รูปแบบที่ผู้วิจัยได้กล่าวมา ล้วนแต่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงขึ้นทั้งสิ้น อยู่ที่ว่าโครงการใดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลใดจะเหมาะกับรูปแบบใด ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะเหมาะกับการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไป

ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ลักษณะของการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายทั้ง 4 รูปแบบ ล้วนแต่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงขึ้นทั้งสิ้น อยู่ที่ว่าโครงการใดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลใดจะเหมาะกับรูปแบบใด ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะเหมาะกับการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ดีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงให้น้ำหนักความสำคัญไปที่การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูง

ที่สุด โดยให้ความเห็นว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่มองว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายภาคประชาสังคม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ถ้าต้องการให้ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะเป็นผู้กระตุ้นให้ประชาชนในท้องถิ่นรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง และมีบทบาทหลักในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนด้วยตนเอง

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นต่อผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“จากผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณพบว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ จึงนำมาสู่ประเด็นคำถามคือ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับผลที่ได้การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณดังที่ได้กล่าวมา ท่านคิดว่าทำไมผลการศึกษาจึงเป็นเช่นนั้น และน่าจะมีสาเหตุมาจากอะไรได้บ้าง”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านต่างก็เห็นด้วยกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้และยอมรับว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ โดยได้ร่วมกันให้เหตุผลว่า ภารกิจด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินงาน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่

เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม ยั่งยืนนั้น จะต้องมีการบูรณาการองค์ความรู้ ความคิดเห็น และข้อมูลต่างๆ จากทุกภาคส่วน มีการพึ่งพา ติดต่อประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดความหลากหลาย ความสะดวก รวดเร็วในการดำเนินงาน และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนากระบวนการบริหารงานให้สามารถบรรลุผลตรงตามเป้าหมายของแต่ละโครงการที่ได้ตั้งไว้ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่ง ได้กล่าวไว้ว่า “การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยสนับสนุนให้การดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ ซึ่งรัฐบาลควรสนับสนุนให้เกิดการสร้างเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นในทุกๆ ระดับ โดยเฉพาะเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมระดับตำบล เนื่องจากเป็นกลุ่มทางสังคมที่เข้าไปปัญหาและบริบทของพื้นที่ของตนมากที่สุด” ส่วนด้านทรัพยากรทางการบริหารนั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานในทุกๆ ด้านอยู่แล้ว ไม่เฉพาะแต่ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้น ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหารนั้นเป็นเรื่องที่ครอบคลุมทุกความจำเป็นในดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบผลสำเร็จอยู่แล้วทั้งเรื่องบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และการบริหารจัดการ ซึ่งถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีความพร้อมในทรัพยากรบริหาร ก็จะมีโอกาสดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จได้อย่างต่อเนื่อง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านหนึ่ง ได้กล่าวว่า “ทรัพยากรทางการบริหารนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำเนินงานของโครงการต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อม เพราะทรัพยากรทางการบริหารทุกด้านจะต้องถูกนำมาใช้ในทุกระดับของดำเนินงาน ถ้าโครงการใดมีทรัพยากรที่เพียงพอก็จะช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น คล่องตัว ประสบความสำเร็จ และต่อเนื่อง” ส่วนปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรนั้น ก็จะส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติอย่างแน่นอน เนื่องจากวัฒนธรรมองค์กรจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายในองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดการรับรู้ เข้าใจ และการยอมรับในแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งสามารถดำเนินกิจกรรม และโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สามารถบรรลุผลตรงตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มข้าราชการทุกท่านต่างก็เห็นด้วยกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยได้ศึกษามา โดยได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ไม่รู้สึกแปลกใจที่ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครสูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ โดยได้ร่วมกันให้เหตุผลว่า เพราะทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวเป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื่องจากภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม จำเป็นที่ต้องมี

การบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลในทุกมิติอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยทุกภาคส่วนในชุมชนควรต้องร่วมกันทบทวนและพัฒนากระบวนการดำเนินงานในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ และความต้องการของคนในชุมชน การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการยอมรับจากทุกฝ่ายที่จะได้รับผลกระทบ ต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ และแนวทางในการดำเนินงานของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่เข้าใจในรากเหง้าแห่งปัญหาในพื้นที่รับผิดชอบหรือในโครงการนั้นๆ มาร่วมด้วยช่วยกันคิดช่วยกันหารูปแบบและวิธีดำเนินการแก้ปัญหาต่าง ๆ แบบบูรณาการในทุกมิติ เพื่อให้ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมสามารถประสบผลสำเร็จได้อย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจัยด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกประการที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ การผสมผสานและเชื่อมโยงการทำงานของหลาย ๆ ภาคส่วนเข้าด้วยกัน การพึ่งพา ติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเกิดความสะดวก รวดเร็ว และเกิดการความต่อเนื่องในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหารนั้นย่อมส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมอย่างแน่นอน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่จะช่วยในการขับเคลื่อนกระบวนการบริหารงาน และสนับสนุนให้การดำเนินกิจกรรม และโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถบรรลุผลสำเร็จ ส่วนวัฒนธรรมองค์กรนั้น เป็นเสมือนเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถประสบความสำเร็จได้ ซึ่งการจะสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดีและให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบลได้นั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายภายในหน่วยงาน ข้าราชการท่านหนึ่งได้ยกตัวอย่างประกอบว่า “องค์กรบริหารส่วนตำบลของตน ได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้สิ่งของต่างๆ ที่จะช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากกว่า 4 ปีแล้ว เช่น การแยกขยะ การใช้กระดาษรีไซเคิล การลดอุณหภูมิในที่ทำงาน และการประหยัดน้ำ – ไฟฟ้า ซึ่งในตอนแรกก็ดูเหมือนจะเป็นเรื่องน่าเบื่อ ยุ่งยาก แต่พอทำงานเคยชินแล้วกลับกลายเป็นว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนก็ไม่ได้รู้สึกเดือดร้อนอะไร แถมบางครั้งยังทำงานเคยชินจนกลับไปทำต่อที่บ้าน ซึ่งที่กล่าวมาทำให้ตนเองรู้สึกได้ว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนในหน่วยงานของตนตระหนักเห็นความสำคัญ และต้องการที่จะจัดโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาก็สืบเนื่องมาจาก การบ่มเพาะจากวัฒนธรรมองค์กรในหน่วยงานของตน”

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านต่างก็เห็นด้วยและยอมรับกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด

สมุทรสาคร สูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ โดยได้ร่วมกันให้เหตุผลว่า ปัจจุบันทุกๆ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครต่างก็ยอมรับว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่จะต้องอาศัยการบูรณาการจากทุกองค์ความรู้และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมและทำงานในลักษณะเครือข่ายร่วมกัน จึงจะทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จสูงสุด พนักงานจ้างท่านหนึ่งได้ให้คำแนะนำไว้อย่างน่าสนใจว่า “จริงๆ แล้วยังมีเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากที่เข้าใจคำว่าเครือข่ายผิด คือมองว่าจะต้องมีขนาดใหญ่ ดำเนินการชัดเจน มีประธาน มีสมาชิก มีเงินสนับสนุน ทำให้มักคิดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเล็กๆ คงจะสร้างเครือข่ายในชุมชน ได้ยาก แต่ในความเป็นจริง แค่เราเข้าไปพูดคุยถามความเห็นจากชาวบ้านแค่คนเดียว ก็ถือได้ว่าเขาก็เป็นเครือข่ายของเราแล้ว” ส่วนด้านวัฒนธรรมมองการณ์นั้นก็มีความสำคัญและส่งผลมากไม่แพ้กัน เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากฝ่ายต่างๆ ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ ทำให้วัฒนธรรมมองการณ์จะส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงาน แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องการให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จนั้น จะต้องเสริมสร้างให้เกิดวัฒนธรรมของการร่วมกันทำงานที่เข้มแข็ง เจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีทัศนคติ มีความรู้ความเข้าใจถึงแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีพนักงานได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “โดยส่วนตัวมีความเห็นว่า การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดีในหน่วยงานราชการนั้นไม่น่าจะเป็นเรื่องยากเท่าไร เพราะผู้บริหารสามารถตั้งเจ้าหน้าที่ได้ และสามารถทำตัวเป็นแบบอย่างให้กับเจ้าหน้าที่ได้ แต่สิ่งที่ยากกว่าก็คือการส่งต่อวัฒนธรรมไปยังเจ้าหน้าที่ที่เข้ามาใหม่รุ่นต่อไป” ส่วนด้านทรัพยากรทางการบริหารนั้น ย่อมส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการดำเนินงานอยู่แล้ว โครงการใดที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรทางการบริหาร ย่อมมีโอกาสดำเนินงานให้บรรลุผลมากกว่าโครงการที่ไม่มีความพร้อม นอกจากนี้ยังมีกลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านยังมีความเห็นเพิ่มเติมที่ตรงกันว่า ตรงๆ แล้ว ปัจจัยด้านนโยบายขององค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านภาวะผู้นำ ก็ยังคงเป็นตัวแปรสำคัญของความสำเร็จในการ นำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ล้วนแต่มีความเกี่ยวข้องและส่งผลซึ่งกันและกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ไม่รู้สึกแปลกใจกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ และเห็นด้วยอย่างยิ่งในประเด็นที่ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลใน

จังหวัดสมุทรสาครสูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ โดยได้ร่วมกันให้เหตุผลว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินงาน การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกประการที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ การผสมผสานและเชื่อมโยงการทำงานของหลาย ๆ ภาคส่วนเข้าด้วยกัน การพึ่งพา ติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมเกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงาน และประสบผลสำเร็จ ส่วนวัฒนธรรมองค์การจะส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงาน แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องเสริมสร้างให้เกิดวัฒนธรรมของการร่วมกันทำงานที่เข้มแข็ง เจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีทัศนคติ มีความรู้ความเข้าใจถึงแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน ส่วนด้านทรัพยากรทางการบริหารนั้น เป็นเรื่องที่ครอบคลุมทุกความจำเป็นในดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบผลสำเร็จอยู่แล้วทั้งเรื่องบุคลากรงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และการบริหารจัดการ ซึ่งถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีความพร้อมในทรัพยากรบริหาร ก็จะมีโอกาสดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จได้อย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 5 การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการศึกษาศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างที่ขัดขวางหรือส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติใน อบต. ของท่าน แล้วน่าจะมีสาเหตุมาจากอะไร และมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยแก้ไข ป้องกัน หรือบรรเทาปัญหาต่างๆ เหล่านั้นได้บ้าง”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหารทุกท่านต่างก็มีความเห็นสอดคล้องในทิศทางเดียวกันว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมคือปัญหาใหญ่ของจังหวัดสมุทรสาครที่มีการตั้งสมปัญหาอย่างต่อเนื่องและยาวนานจนกระทั่งทำให้เกิดมลพิษในด้านต่างๆ เช่น น้ำเสีย ขยะล้นเมือง กลิ่นเหม็นเป็นต้น ซึ่งได้ขยายตัวและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างมาก ทางจังหวัดสมุทรสาครเองได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง และมีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังปรากฏ

ในแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาครระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2555-2574) ที่ได้มีการกำหนดให้ในช่วง 5 ปีแรก (พ.ศ.2555-2558) เป็นเรื่องของการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็นเมืองฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพัฒนาการผลิตสู่มาตรฐานสากล และมีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมคือ การเร่งสร้างความสมดุลระบบนิเวศเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากร ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ 6 ด้าน ได้แก่ (1) การพัฒนาคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองต่างๆ (2) การป้องกันและแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งและแผ่นดินทรุดตัว (3) การบริหารจัดการปัญหาขยะอย่างเป็นระบบ (4) การป้องกันและแก้ไขมลภาวะอื่นๆ (5) การจัดระบบผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน และ (6) การสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยกลุ่มคณะผู้บริหารได้กล่าวถึง การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของหลายๆองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดจากสาเหตุสำคัญในหลายประการ ประกอบด้วย (1) ปัญหาเกี่ยวกับการขาดจิตสำนึกสาธารณะในการเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยประชาชนส่วนใหญ่มักมองว่า การแก้ไขปัญหาเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการ (2) ปัญหาเกี่ยวกับการทำงานแบบบูรณาการภารกิจจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกัน โดยส่วนราชการส่วนใหญ่มักประชุมเพื่อมอบภารกิจในลักษณะต่างคนต่างทำแล้วนำผลงานมารายงานร่วมกัน (3) ปัญหาการให้ความสำคัญจากผู้บริหารระดับนโยบายที่มีอำนาจตัดสินใจอนุมัติงบประมาณ ดังเห็นได้จากการอนุมัติโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ไม่มีการผลักดันให้เกิดโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะในภาพรวม (4) เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมีจำกัด เช่น เครื่องตรวจวัดปริมาณ O₂ ในน้ำ เครื่องบำบัดน้ำเสีย จึงทำให้การดำเนินกิจกรรมทั้งในด้านการตรวจสอบ และการบำบัดมีข้อจำกัด และไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง (5) ส่วนราชการในพื้นที่คือ อบต.ยังไม่มี การจัดโครงสร้างเฉพาะเพื่อแก้ไขปัญหาโดยตรง ซึ่งบาง อบต.อาจมีฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมักจะดำเนินภารกิจในเรื่องของการกำจัดขยะ การสนับสนุน อสม. ให้เข้าไปดูแลสุขภาพของประชาชนเท่านั้น และ (6) ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสมอย่างยั่งยืน ตัวอย่างเช่น ปัญหาการจัดการขยะที่ขาดความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งพบว่าวิธีการฝังกลบไม่สามารถรองรับปัญหาขยะล้นเมืองได้ เนื่องจากในปัจจุบันประชากรในจังหวัดสมุทรสาครมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้ปริมาณขยะมีมากขึ้น จึงทำให้พื้นที่สำหรับการทิ้งขยะเพื่อฝังกลบไม่เพียงพอและจะก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาในอนาคต

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการทุกท่านต่างเห็นตรงกันว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสมุทรสาครเป็นปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นมานาน ไม่ว่าจะเป็น ปัญหากลิ่นเหม็น ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาป่าชายเลนเสื่อมโทรม และปัญหาน้ำท่วม ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีการสั่งสมปัญหามาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และมีความเชื่อมโยงกับปัญหาอื่น เช่น ปัญหาแรงงานต่างด้าวที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่ ปัญหาความเป็นสังคมเมืองที่ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการ

เข้ามีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ต่อสาธารณะ ความอ่อนด้อยในการบังคับใช้กฎหมายของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษลงสู่ชุมชน รวมถึงการดำเนินกิจกรรมแบบบูรณาการภารกิจระหว่างส่วนราชการที่มีลักษณะของการทำขนมขึ้นคือ ต่างคนต่างทำ และการเข้าไปร่วมงานในรูปแบบที่เป็นพิธีการมากกว่าการร่วมกันขับเคลื่อนกิจกรรมและการส่งต่อภารกิจที่มีความเชื่อมโยงกัน โดยกลุ่มข้าราชการทุกท่านต่างได้เห็นตรงกันว่า นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสาครควรเป็นวาระเร่งด่วนที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจร่วมกันอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และเชื่อมโยงกันตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ข้าราชการท่านหนึ่งได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 จังหวัดสมุทรสาครอนุมัติงบประมาณให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 1 โครงการ เป็นเงิน 3 ล้านบาท เพื่อดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหาน้ำเสีย และปัญหาขยะมูลฝอย ด้วยการจัดอบรม ประกวดผลงาน การคัดแยกขยะ และสรุปถอดบทเรียน ซึ่งถือเป็นงบประมาณที่น้อยมากเมื่อเทียบกับขนาดของปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาคร แต่ในขณะที่เกี่ยวกับอำเภอได้รับอนุมัติงบประมาณด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากถึง 12 โครงการ เป็นเงินกว่า 17 ล้าน โดยเน้นไปที่การขุดลอกคลองเพื่อฟื้นฟูคุณภาพน้ำ และเมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาลำน้ำเสียไปสู่การปฏิบัติ มีข้าราชการอีกท่านหนึ่งได้เล่าให้ฟังว่า “ตนเองเคยเป็นตัวแทนองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปร่วมประชุมเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาลำน้ำเสียในจังหวัด ทำให้ทราบว่า ทางจังหวัดได้มีการจัดทำแผนงานโครงการไว้รองรับมากถึง 16 โครงการ เช่น โครงการศึกษาความเป็นไปได้ของระบบกำจัดขยะจังหวัดสมุทรสาคร และโครงการจัดสร้างระบบกำจัดขยะจังหวัดสมุทรสาคร โดยมีการมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาลำน้ำเสียทุกเทศบาล และทุกองค์การบริหารส่วนตำบล และดำเนินการสร้างระบบกำจัดขยะขนาดใหญ่ โครงการรักษีสมาคมสมุทรสาคร รักษาสิ่งแวดล้อม โดยการกำหนดหลักสูตรการสร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้ในการเรียนการสอน/การอบรม โดยมุ่งหวังจะช่วยการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ซึ่งจังหวัดสมุทรสาครมุ่งหวังที่จะใช้โครงการดังกล่าวเข้ามาเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจของส่วนราชการต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมให้ลดน้อยลง และบรรเทาเบาบางจนกระทั่งทำให้สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพที่ดีขึ้น” แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มข้าราชการได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีการจัดทำคำของบประมาณที่สอดคล้องกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 18 โครงการ โดยส่วนใหญ่เป็นโครงการขุดลอกคลองสาธารณะภายในพื้นที่มากถึง 13 โครงการ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีโครงการเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะตามที่ปรากฏในแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสาครระยะ 20 ปี จึงทำให้ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า จังหวัดสมุทรสาครมีแผนปฏิบัติการเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาลำน้ำเสียแต่ไม่มีการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาลำน้ำเสียให้ตรงประเด็น ซึ่งเป็นการเอาไม่ถูกที่คัน และจะทำให้ปัญหาดังกล่าวถูกละเลยและ

เป็นปัญหาเรื้อรังในระยะยาว ทั้งนี้ วิธีการแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมนั้นต้องมีการบูรณาการกัน ในหลายภาคส่วนในลักษณะของต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ อย่างเชื่อมโยงต่อเนื่องเป็นระบบ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว

3. กลุ่มพนักงานจ้างผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านต่างก็มีความเห็นสอดคล้องในทิศทางเดียวกันว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมคือปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นมานาน โดยจังหวัดสมุทรสาครมีสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในหลายด้าน ได้แก่ (1) ปัญหากลิ่นเหม็นในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร โดยมีสาเหตุมาจากกระบวนการผลิตของโรงงานปลาป่น และโรงงานผลิตภัณฑอาหารสัตว์ ที่มีการปล่อยปะละเลย โดยไม่บังคับให้มีการติดตั้งระบบขจัดกลิ่น หรือเปิดใช้ระบบขจัดกลิ่นอย่างเคร่งครัด ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อสุขภาพจิต และสุขอนามัยของประชาชนโดยรวม (2) ปัญหาขยะมูลฝอย โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มสูงขึ้น และการขาดวินัยในการทิ้งขยะ จึงทำให้การดูแลเก็บขนขยะมูลฝอยไม่สามารถกระทำได้อย่างทั่วถึง ซึ่งส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างในแต่ละวันจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ชุมชนที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น (3) ปัญหาน้ำเน่าเสีย โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการทำกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจหลายอย่างในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน เช่น การเพาะปลูก การทำนา กุ้ง ป่อเลี้ยงปลา การทำฟาร์มสุกร และการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมลงสู่แม่น้ำลำคลอง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการขาดการควบคุมที่ดี ซึ่งทำให้น้ำแม่น้ำท่าจีนมีคุณภาพน้ำเสื่อมลงและเกิดมลภาวะจนถึงขั้นวิกฤต (4) ปัญหาป่าชายเลนเสื่อมโทรม โดยมีสาเหตุมาจากคลื่นลมและกระแสน้ำที่พัดเข้าหาฝั่งอย่างรุนแรงเป็นเวลานานๆ ทำให้อาณาเขตป่าชายเลนถูกทำลาย และมีสภาพป่าเหลืออยู่จำนวนน้อย มีลักษณะเป็นหย่อมๆ บริเวณปากแม่น้ำท่าจีน และ (5) ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก โดยจังหวัดสมุทรสาครมีภาวะน้ำขึ้น-น้ำลง น้ำทะเลหนุน และมีการทรุดตัวของแผ่นดิน จึงประสบกับปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร ซึ่งกลุ่มพนักงานจ้างทุกท่านได้ร่วมกันสรุปประเด็นสาเหตุของปัญหาลิ่งแวดล้อมเอาไว้ดังนี้ (1) ผู้มีอำนาจในการเสนอโครงการ พิจารณาโครงการ และอนุมัติงบประมาณขาดความเข้าใจถึงวิธีการแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ และไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญ และเร่งด่วนของปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขได้ ดังเห็นได้จากการตัดกิจกรรมสำคัญที่จะสร้างความเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาในระยะยาวออกไป โดยให้คงเหลือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น เช่น น้ำท่วมให้ขุดคูลอกคลองเนื่องจากเกิดการตื้นเขิน (2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การแก้ไขปัญหามีลักษณะต่างคนต่างดำเนินการในลักษณะของงาน Function ของหน่วยงานต้นสังกัด โดยขาดการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดทิศทางของกิจกรรมเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (3) อบต. ส่วนใหญ่ขาดศักยภาพในการดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมทั้งในด้านของเครื่องมือพิเศษ และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน จึงทำให้อบต.ต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่จากจังหวัดและส่วนกลางในการดำเนินการที่เกี่ยวกับกับการแก้ไข

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน (4) อบต. ไม่มีส่วนงานเฉพาะที่ทำหน้าที่บริหารจัดการภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมทั้งระบบ โดยส่วนใหญ่การดำเนินการกิจที่เกี่ยวข้องจะมอบหมายให้ฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานในลักษณะที่พอทำได้ เช่น การเก็บขยะมูลฝอยจะมอบหมายให้ฝ่ายสาธารณสุขดำเนินการ การขออนุญาตดำเนินการกิจกรรมที่เป็นมลพิษในชุมชนจะมอบหมายให้ฝ่ายคลังดำเนินการ การสร้างการมีส่วนร่วมในการทำความสะอาดชุมชนจะมอบหมายให้สำนักปลัดดำเนินการ การขออนุญาตก่อสร้างอาคารจะมอบหมายให้ฝ่ายโยธาดำเนินการ เป็นต้น และหากเป็นภารกิจที่ดำเนินการเองไม่ได้ก็จะร้องขอรับการสนับสนุนจากจังหวัดอีกครึ่งหนึ่ง เช่น การตรวจวัดคุณภาพน้ำ การสั่งปิดโรงงานที่ไม่ทำตามข้อกำหนด เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานในลักษณะดังกล่าวทำให้การควบคุม และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขาดความเป็นเอกภาพในทิศทางเดียวกัน (5) เครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขาดการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ อบต. ที่มีพื้นที่ติดต่อกันยังคงขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมร่วมกัน จึงทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงการดำเนินการกิจในพื้นที่ติดต่อกันได้อย่างต่อเนื่อง (6) อบต. ขาดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนได้ทราบ และตระหนักถึงปัญหาขยะในชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องทำให้ประชาชน ร้านค้า และโรงงานในพื้นที่ขาดการให้ความร่วมมือ และเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ (7) ในพื้นที่ที่มีผู้นำที่เข้มแข็งในการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขสิ่งแวดล้อมนั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้นำทางธรรมชาติที่มีจิตอาสาแต่ไม่มีตำแหน่งในส่วนราชการ จึงทำให้การเจรจาต่อรอง การบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานที่กระทำผิดไม่สามารถทำได้เต็มที่

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนํานโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาใหญ่ของจังหวัดสมุทรสาครที่สั่งสมมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน และได้ขยายตัวและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างมาก ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ขัดขวางหรือส่งผลกระทบต่อการนํานโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติมีหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดจิตสำนึกสาธารณะในการอนุรักษ์และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของทั้งภาคประชาชนและผู้ประกอบการ (2) ปัญหาทางด้านนโยบาย ทั้งในส่วนของผู้มีอำนาจในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขาดความเข้าใจถึงวิธีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ การที่ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและจริงจังกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร และไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญและเร่งด่วนของปัญหาในพื้นที่ที่ควรได้รับการแก้ไขได้ รวมไปถึงการขาดทรัพยากรต่างๆ ในการดำเนินงานตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้ (3) ปัญหาด้านการบริหารจัดการ อาทิ การใช้วิธีการบริหารที่ไม่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่และความต้องการของประชาชน ยังไม่มีการจัดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีฝ่ายที่เข้ามาดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ การขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ขาดการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ตอนที่ 6 การศึกษาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการศึกษาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

“ท่านมีความเห็นว่า จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติใน อบต. ของท่านให้เพิ่มสูงขึ้น”

ผลการวิจัยนำเสนอจำแนกรายกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคณะผู้บริหาร ได้กล่าวถึงแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติเอาไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนต้องหันมาให้ความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากปัญหาต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ทั้งในทางตรงและทางอ้อม มากกว่าผลกระทบที่เกิดจากภัยของธรรมชาติ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และภาคครัวเรือนต้องร่วมมือกันวางแผนในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น โดยกลุ่มคณะผู้บริหารได้กล่าวถึงแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในประเด็นหลักๆ ดังนี้ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรให้ความสำคัญและจริงจังในการเร่งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนและทุกฝ่ายในท้องถิ่นของตนตระหนักถึงปัญหาและการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการสร้างจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็น ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีความร่วมมือนอกกิจกรรมต่างๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น ดำเนินการแก้ไขปัญหา (2) องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรแสวงหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (3) หน่วยงานราชการในระดับสูงทั้งในส่วนกลาง กระทรวง กรม สำนัก หรือหน่วยงานระดับจังหวัดควรที่จะสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจและทรัพยากรที่มีความจำเป็น

ในการดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ลงมาสู่องค์กรบริหารส่วนตำบลให้มากที่สุดอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ทราบถึงสาเหตุของปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด การกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีอำนาจในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาได้เองจึงเป็นการแก้ไขปัญหาที่ตรงจุดมากที่สุด (4) องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะมีการเตรียมความพร้อมในทุกด้านที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น ด้านบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการดำเนินการตามภารกิจ (5) องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะให้ความสำคัญและส่งเสริมให้มีการจัดตั้งเครือข่ายท้องถิ่นที่ตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหา มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจในแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ช่วยประสานงาน และติดตามการดำเนินการตามแนวทางการแก้ปัญหาให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2. กลุ่มข้าราชการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้าราชการ ได้กล่าวถึงแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติอย่างสอดคล้องกันว่า การเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้อยู่ในระดับเพิ่มสูงขึ้น เป็นเรื่องของทำให้ความสำคัญของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนถึงเครือข่ายต่างๆ ที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผู้บริหารของแต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบลก็ควรที่จะให้ความสำคัญกับภาพรวมของประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับชุมชนในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์เฉพาะหน้าหรือผลประโยชน์ทางการเมือง ต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้รู้ทุกภาคส่วนถึงบทบาทหน้าที่ของตน ตลอดจนเป้าหมายและกิจกรรมต่างๆ ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยกลุ่มข้าราชการได้แสดงความเห็นถึงแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติเอาไว้หลายประเด็น ได้แก่ (1) องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะแสวงหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ ความพร้อม และความรู้ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของตนตลอดจนถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันในแนวทางการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2) องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะเร่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เกิดขึ้นในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น การปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม ปลุกฝังให้บุคลากรมีจิตสำนึกในการทำงานร่วมกัน สามัคคี และรับผิดชอบในงานของตนเอง และการช่วยเหลือกันภายในหน่วยงาน เพื่อเป็นฐานคติในการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา การส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนถึงการปลุกฝังจิตสำนึกของ

ประชาชนในท้องถิ่น ให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น การปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ กับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม (3) องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ภายในหน่วยงาน เพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดการสนทนากันมากขึ้น เกิดการเรียนรู้นิสัยของเพื่อร่วมงาน เพื่อสร้างความสามัคคีแก่บุคลากรในหน่วยงาน สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายอย่างรวดเร็ว (4) ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะให้ความสำคัญกับการออกแบบและปรับปรุงระบบการดำเนินงาน โดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เป็นนโยบายที่ต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วน

3. กลุ่มพนักงานจ้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานจ้าง ได้แสดงความเห็นถึงแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติเอาไว้หลายประเด็น ได้แก่ (1) ผู้มีอำนาจในการอนุมัติโครงการและผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมุ่งมั่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยยึดถือประโยชน์ของประชาชนและท้องถิ่นเป็นหลัก ไม่ควรแทรกแซงการบริหารจัดการด้านงบประมาณ รวมถึงการแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากการดำเนินโครงการ และควรสนับสนุนการดำเนินโครงการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่ (2) ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรสนับสนุนให้มีการศึกษาถึงสภาพปัญหา ความเร่งด่วน และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในทุกมิติรอบด้าน โดยเฉพาะผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อการดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา และกำหนดแนวทาง รูปแบบ วิธีการที่เหมาะสม และคุ้มค่ากับผลประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับ (3) หน่วยงานในระดับสูงที่เกี่ยวข้องควรเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง ให้มีความสามารถในการสร้างการยอมรับให้กับทุกภาคส่วนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนอย่างยั่งยืน (4) องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะจัดทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ และความศรัทธาต่อการดำเนินงานของโครงการ โดยแต่ละโครงการควรมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตน และเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น และ (5) องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรทางการบริหารให้ครบถ้วนและเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรจำนวนข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำให้เพียงพอต่อการดำเนินการกิจในโครงการ ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดย

การจัดฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ หรือ กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ควรออกแบบระบบของโครงการให้มีวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ ปรับปรุงระบบงาน โดยลดขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ ในการดำเนินงานให้เกิดความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ควรมีการจัดเตรียมและวางแผนด้านงบประมาณเพิ่มมากขึ้นและพัฒนากระบวนการเบิกจ่ายให้ทันเวลากับการดำเนินงานของแต่ละโครงการ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้นด้วยวิธีการต่างๆ เช่น โบนัส รางวัล หรือคำชมเชย เป็นต้น

ผลการศึกษาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มได้เสนอแนวทางต่างๆ เอาไว้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะ (1) เร่งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนและทุกฝ่ายในท้องถิ่นของตนตระหนักถึงปัญหาและการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานภาครัฐจัดขึ้นดำเนินการแก้ไขปัญหา (2) เร่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เกิดขึ้นในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งแสวงหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ แบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการที่ (3) มีการเตรียมความพร้อมในทุกด้านที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านบุคลากร การ จัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการดำเนินการตามภารกิจ (4) ให้ความสำคัญและส่งเสริมให้มีการจัดตั้งเครือข่ายท้องถิ่นที่ตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหา มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจในแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ช่วยประสานงาน และติดตามการดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามเป้าหมาย และ(5) จัดทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของแต่ละโครงการ